

*Svět bude patřit tomu,
kdo mu bude moci nabídnout
největší naději.*

Pierre Teilhard de Chardin

NÁSEDLOVICE

letos

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU 2018

Oslavy 100. výročí vzniku Československé republiky

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, vítám vás na stránkách obecního zpravodaje, letos již podruhé. Uplynulo další volební období, které bylo naplněno velkým úsilím o modernizaci naší obce, ve které žijeme.

Podrobně jsem vám vše důležité popsala ve zpravodaji v polovině roku 2018, kde si každý z vás mohl vytvořit svůj vlastní úsudek o tom, co se nám podařilo a co ne. V říjnových volbách jste rozdali svým hlasem do zastupitelstva obce Násedlovice karty na další čtyři roky. Občanům Násedlovic nemusel nikdo napovídat, koho mají volit. Rozhodli se sami, neovlivnila je ani negativní předvolební agitace. I toto bohužel k politickému životu patří, ale už se k tomu nechci dál vracet, je potřeba jít dál a pracovat pro blaho naší vesničky a hlavně jejích obyvatel. Chci poděkovat všem z vás, kteří si našli čas, zamysleli se nad předchozími lety, podívali se, co všechno se podařilo opravit, zrekonstruovat a zvelebit a přišli k volbám. Volební účast byla nejvyšší za poslední čtyři volební období, 75% (534 voličů). Ještě jednou děkuji všem občanům za důvěru. Jsou před námi další čtyři roky práce, během nichž se budeme snažit uskutečnit záměry, které jsme si stanovili ve volebních programech a které také vychází z komunitně plánované koncepce obce Násedlovice.

Mezi hlavní úkoly patří rekonstrukce místních komunikací, zasíťování parcel pro výstavbu rodinných domů, rekonstrukce a zkapacitnění kanalizace, revitalizace obecního rybníka, důraz na ekologii, péči o krajinu, zahájení pozemkových úprav v obci, oprava a doplnění dětských hřišť, celková rekonstrukce víceúčelového sportoviště, rekonstrukce a obnova veřejného rozhlasu, podpora spolků a organizací, které vyvíjejí svoji aktivitu směrem k dětem a mládeži, ať už v oblasti sportu, kultury či společenského dění v obci. Další osvěžení by mohla dostat kulturní a sportovní scéna v Násedlovicích a to proto, že na ustavujícím zasedání Zastupi-

telstva obce Násedlovice byla ustanovena „Kulturně-sportovní komise“, která bude tyto akce organizovat a zabezpečovat. V příštím roce nás čeká Slovácký rok 2019 a v roce 2020 by se měl uskutečnit další Sjezd rodáků a přátel obce. Zkrátka a dobře je toho mnoho před námi a bude záležet na nás, jak se zapojíme, přijdeme s novou myšlenkou, jak nabídneme svoji pomoc a nebo budeme jenom pozorovat, nadávat a kritizovat.

Samospráva = obecní úřad má zajistit základní poslání obce, organizovat a řídit věci, které nelze uskutečňovat prostřednictvím jiných subjektů. V maximální míře připravit podmínky a podporovat aktivity spolků a nadšenců, kteří chtějí dělat něco navíc a o tom je komunitně vedený život v obcích, po kterém se tak v této době volá. Pevně věřím, že takových zapálených Násedlovjáků bude víc a víc.

V letošním roce jsme si připomněli 100 let od vzniku našeho státu. U této příležitosti jsme v naší obci uspořádali hned několik akcí. Ve čtvrtek 26. 7. 2018 se na obecním úřadu konala přednáška pana Mgr. Františka Trávníčka na téma „Československé legie 1914–1920. Také jsme připravili v obřadní síni obecního úřadu výstavu na téma Obrana hranic Československa v letech 1918–1919. V sobotu 28. 7. 2018 se konala slavnost k výročí konce I. světové války, která začala průvodem od kostela, položením věnců a posvěcením nového pomníku padlých v I. světové válce. V areálu za kulturním domem vystoupily děti z národopisných souborů Šohajčiek a Násedlováček, bylo zde možno ochutnat víno a mošty. Večer se konala letní noc s dechovou hudbou Šardičanka. V říjnu jsme k tomuto výročí uspořádali slavnost sázení lípy, říká se jí „strom svobody“, jako symbol demokratického a nezávislého státu. Cítím, že právě tento mimořádný historický okamžik nás vyzývá, abychom si připomněli naši historii a zamysleli se nad společnými hodnotami kulturními i duchovními.

Vzdali jsme tak hold našim předkům a všem těm, kteří svedli mnohé boje za to, abychom mohli žít v pravdě, míru a ve svobodné zemi. Za jedno století jsou to pouhé

tři generace, které tvoří jeden národ nebo rodinu. Buďme právem hrdí na to, kam jsme s našimi předky došli a jaké bohaté dědictví si v sobě neseme. Děkuji všem, kteří se těchto oslav zúčastnili aktivně, ale i všem ostatním, kteří svou účastí dali najevo, že jim věci veřejné nejsou lhostejné.

Dále bych vás chtěla informovat o personálních změnách na obecním úřadě. Paní Magda Damborská dala výpověď na vlastní žádost, místo ní zatím nikoho dalšího přijímat nebudeme. Od 1. 12. 2018 povede naší knihovnu paní Marie Dobešová a v případě potřeby jí zastoupí paní Ivona Dobešová. Knihovna bude pro veřejnost nově otevřena v úterý od 9.00 do 11.00 hodin a v pátek od 15.00 do 18.00 hodin. Paní Damborské děkuji za práci pro obec a přeji jí, aby se jí v novém zaměstnání dařilo. Také bych chtěla touto cestou poděkovat dlouholetému kronikáři obce Násedlovice, panu Josefu Pukovi, který se rozhodl, že také ukončí psaní kroniky. Své rozhodnutí oznámil na zastupitelstvu obce a já ho beru na vědomí.

Funkci kronikářky obce Násedlovice převzeme paní Mgr. Věra Dobešová.

V listopadu se konaly tradiční „Martinské hody“ a „Kateřinská zábava“, obě akce se opravdu vydařily. Děkuji všem stárkám, sklepníci i stárkům, že nenechali tuto tradici zaniknout. Také děkuji rodičům, že své děti vypravili do našich krásných krojů a byli jim oporou po celou dobu příprav i konání hodů. Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a zdárném průběhu této tradiční události. Do konce roku nás čekají ještě tyto akce: v neděli 9. 12. 2018 – Mikulášská beseda pro důchodce na kulturním domě, v neděli 23. 12. 2018 v 16.00 hodin u obecního úřadu „Zpívání u vánočního stromu“, bude připraven i čaj a „svařáček“ a v sobotu 29. 12. 2018 v 16.00 hodin vás zvou do kulturního domu, kde se bude konat vánoční koncert s dechovou hudbou Romana Horňáčka.

Přeji vám všem příjemné prožití svátků vánočních, hodně zdraví a štěstí v novém roce 2019.

Vlasta Mokrá – vaše starostka

Volby do zastupitelstva obce Násedlovice 2018

Ve dnech 5. a 6. října letošního roku proběhly v Násedlovicích volby do zastupitelstva obce. K volbám přišlo 534 voličů, což činilo 75% z celkového počtu voličů.

Na hlasovacím lístku byly čtyři volební strany:

1. Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová, jejíž kandidáti obdrželi celkem 496 hlasů
2. Mladí – budoucnost obce, jejíž kandidáti obdrželi celkem 919 hlasů
3. STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ, jejíž kandidáti obdrželi celkem 2039 hlasů
4. proNásedlovice, jejíž kandidáti obdrželi celkem 1078 hlasů

V naší obci se volilo 9 členů do zastupitelstva obce. Zvoleni byli podle počtu hlasů: Vlasta Mokrý (314 hlasů), František Večeřa (274 hlasů), Václav Poláček (272 hlasů), Tomasz Zegota (218 hlasů), František Blahutka (208 hlasů), Josef Lojan (194 hlasů), Ing. Zdeněk Hrdlička (191 hlasů), Ing. Petr Mokřý (134 hlasů) a Vojtěch Kopeček (119 hlasů). Ing. Zdeněk Hrdlička rezignoval na mandát zastupitele obce, proto na jeho místo nastoupil Věroslav Svoboda (187 hlasů).

Na ustavujícím zastupitelstvu obce dne 31. 10. 2018 byla zvolena veřejným hlasováním paní Vlasta Mokrý jako starostka obce a pan František Večeřa jako místostarosta obce.

Výsledky voleb 2018

Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová	496 hlasů	Mladí – budoucnost obce	919 hlasů	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	2039 hlasů	proNásedlovice	1078 hlasů
Vojtěch Kopeček	119	František Blahutka	208	Vlasta Mokrý	314	Josef Lojan	194
Mgr. František Hanák	71	Petr Dobeš	115	František Večeřa	274	Věroslav Svoboda	187
Anna Michálková	50	Lukáš Kučera	93	Václav Poláček	272	Ing. Zdeněk Hrdlička	191
Ing. Pavel Jankůj	75	Zdeněk Blahutka	108	Tomasz Zegota	218	Richard Dobeš	152
Ludmila Jankůjová	36	David Svatoň	75	Ivona Dobešová	199	Ing. Petr Soukup	106
Hana Dobešová	27	Luboš Sladký	78	Ladislav Rücker	198	Ing. arch. Petra Kolářová	133
Jarmila Rybníkářová	27	Petr Jankůj	46	Šárka Nováková	180	Barbora Stávková	115
Dominik Jankůj	33	Josef Pilát	62	Jaromír Boháček	195		
Michal Klimek	58	Ing. Petr Mokřý	134	Josef Blaha	189		

O činnosti charitní pečovatelské služby Ždánice

Posláním pečovatelské služby ve Ždánicích je pomáhat těm, kteří pro svůj věk nebo zdravotní stav nejsou schopni samostatné péče o sebe a svou domácnost, motivovat je k využití vlastních sil a schopností. Podporovat je v běžném způsobu života tak, aby mohli co nejdéle zůstat v přirozeném domácím prostředí. Pečovatelskou službu mohou využívat i osoby, o které doma pečují jejich blízcí. Pomáháme tak pečujícím osobám v tom, aby mohli sladit péči s pracovními povinnostmi v zaměstnání. Díky pečovatelské službě tak není nutné, aby starší lidé trávili podzim svého života v pobytovém sociálním zařízení. Za pomoci pečovatelské služby mohou setrvat v klidu a pohodě svého domova.

Konkrétně pomáháme v těchto oblastech:

- Pomoc při osobní hygieně
- Pomoc při přípravě jídla a pití
- Nákupy a pochůzky
- Praní a žehlení prádla
- Doprovázení k lékaři, na instituce

Mezi zásady, které pečovatelská při péči dodržuje, patří individuální přístup ke každému uživateli služby, respektování jeho rozhodnutí, podporování jeho samostatnosti a partnerský přístup. Naše pečovatelské služby jsou odborně kvalifikované a pravidelně

školené v oblastech péče o seniory tak, aby jejich péče byla profesionální.

Naše služba zde působí již řadu let, sídlíme v Domě s pečovatelskou službou ve Ždánicích, kde také nabízíme potřebnou péči místním obyvatelům domu. Péči poskytujeme ve městě Ždánice a následujících obcích: Lovčice, Nechvalín, Ostrovánky, Věteřov, Dražůvky, Želetice, Nenkovice, Archlebov, Žarošice, Uhřice, Násedlovice, Dambořice a Velké Hostěradky.

Provozní doba je od 6.30 do 15.30 hodin ve všední dny, po dohodě poskytujeme péči i ve večerních hodinách a víkendech. Pomoc pečovatelské služby je hrazená samotnými uživateli, k úhradě těchto služeb je určen příspěvek na péči. S jeho vyřízením může pomoci sociální pracovníce pečovatelské služby. Úhrada za poskytovanou péči sice nese určitou finanční náročnost, ovšem ta je zcela jistě vyvážena profesionálním přístupem personálu, zajišťující bezpečnost a důstojný život lidem odkázaným na pomoc druhých.

Od roku 2018, dle doporučení Jihomoravského kraje, bude naše provozní doba rozšířena o státní svátky. Nově budeme poskytovat péči nejen seniorům, ale i zdravotně postiženým a rodinám s dětmi, věkově tak bude naše služba neomezená.

Pokud si myslíte, že naše charitní pečovatelská služba by Vám mohla pomoci ve Vaší tíživé situaci, rádi Vás u nás přivítáme a zodpovíme všechny případné dotazy, na něž jste nenašli odpověď v tomto článku. Více informací můžete získat také na našich webových stránkách www.hodonin.charita.cz, telefonním čísle: 737 234 096, či v kanceláři CHPS na adrese: Zámecká 848, Ždánice

Mgr. Veronika Rolencová, vedoucí služby

Knihovna

Milí čtenáři, od prosince 2018 jsem převzala práci knihovnice po paní Magdaleně Damborské. V následujícím roce se budu snažit pořídit do naší knihovny nové knihy. I nadále bude fungovat výměnný fond z Hodonína, takže tu budou každý měsíc nové knižky. Změnila se otevírací doba knihovny a to v úterý od 9 do 11 a v pátek od 15 do 18 hodin. Ráda vyhovím vašim požadavkům na nové knihy. Na závěr bych vám chtěla popřát krásné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku 2019. Buďte se těšit na vaši návštěvu.

Vaše knihovnice Marie Dobešová

Oslavy 110 let Ždánky

Železniční trať z Čejče do Ždánic nezažila během své doposud 110 let trvající existence mnoho oslav. První v roce 1958, druhé oslavy v roce 1968, další 1983 a poslední v roce 1994. V rámci těch, které se konaly před 24 lety, se po ní naposled projela parní lokomotiva, a to brněnský „Skaličák“ 433.001. Příjemným překvapením pro mne bylo, když jsem zjistil, že Mikroregion Ždánicko připravuje na poslední prázdninovou neděli 2. září oslavy 110 let od zahájení nákladního provozu.

Osobní byl zahájen až v následujícím roce. Hlavním artiklem, který se tehdy po Ždánce přepravoval, byla cukrová řepa do ždánického cukrovaru Dr. Seidla, jenž byl také hlavní iniciátorem vybudování této dráhy. Při stavbě se bohužel nebrala na zřetel osobní doprava, takže obslužnost jednotlivých obcí, kterými je trať trasována, není slušně napsáno moc dobrá. Živelná katastrofa 9. června 1970 je spojena především s neštěstím na dole Dukla v Šardicích. Na lokálce doslova spláchnula úsek od zastávky Věteřov až k Dražůvkám. Naštěstí byl kvůli tehdejší strategické důležitosti svršek i vlastní provoz velmi rychle obnoven. Poslední pravidelný spoj osobní dopravy odjel ze Ždánic 22. května 1998 a úplně poslední zvláštní jízda je datována na 14. října 2006. Poslední nákladní vlak ve Ždánicích není kvůli rychlé likvidaci služební dokumentace zatím doložen, ale stalo se tak na přelomu let 2002 a 2003 při odvozu materiálu ze ždánické Šroubárny, kde tehdy končila

výroba, což urychlilo konec tohoto koncového úseku.

Traťový úsek Čejč-Uhřice u Kyjova žil až do března 2007 cisternovými vlaky s ropou. Ovšem po napojení místních nalezišť na ropovod v roce 2003 utichla značně oslabená nákladní doprava úplně. Zatím posledním zvláštním osobním vlakem, co se na zbytek Ždánky podíval byl 28. listopadu 2010 motorový vůz 851.032 brněnského spolku Hrbatá Máňa. Záštitu nad akcí za mikroregion měla paní Libuše Hájková, která má evidentně konexe všude, protože oslavy vložila mezi dva nadprůměrně srážkově bohaté dny. Bohužel kvůli různým legislativním opatřením nebylo možné na letošní jubileum přijet do Uhřic velkým vlakem. Přítomnost železničního provozu však zdatně nahrazovala Sičova drobná železnice z Ostravy. Jejich funkční parní lokomotiva čísla 310.017, byla pro naše výročí dočasně přeznačena na 310.0133, tedy na číslo lokomotivy, která na Ždánce desítky let skutečně jezdila. Velkou atrakcí byla šlapací drezína zapůjčená z Ratíškovice, kterou se vozili malí i velcí v obvodu stanice.

Další vydařenou součástí oslav byly jízdy vzorně renovovaného historického autobusu Praga RND z kyjovského ČSAD, bravurně řízeného panem Liborem Flajzarem, který jezdil na trase Uhřice nádraží - Násedlovice. V místním kulturním domě bylo k vidění kolejiště brněnských modelářů spolku Moduly Brno, které zobrazuje Ždán-

ku a její okolí v měřítku TT, tedy v měřítku 1:120. V uhřické stanici bylo možné shlédnout výstavu a projekci fotografií zachycujících provoz na naší lokálce, kterou prezentovali členové železniční expozice Stavědlo z Kyjova. Prodejní stánek plný železniční literatury, periodik a dalších zajímavostí s drážní tematikou přivezl pan Jiří Růčka ze Bzence. Po stránce železniční historie celou akci provázal pan Libor Konečný z Lovčic, který si tak po 24 letech oživil vzpomínky na pořádání úspěšných oslav ve Ždánicích. Desítky jízd jako vlakvedoucí na šlapací drezíně odjezdil pan Dan Kyslinger, a byla to náročná služba. Jako dopravní personál se střídali pánové Tomáš Hein, Josef Durna a František Knápek. Bylo příjemné vidět ty, kteří jsou se Ždánkou silně spjatí. Paní Ludmilu Šurýnovou z Násedlovic, ta zastávala funkci poslední pokladní v historii tratě a pana Jana Hradila ze Ždánic, jenž byl dlouholetým strojvedoucím na lokálce a také posledním vedoucím ždánické strojovny a další. Během celé sváteční neděle se přišlo na uhřické nádraží podívat a zavzpomínat přes pět stovek lidí. Takový neskutečný počet návštěvníků ukázal, že lidé na Ždánku nezapomněli a je zavazující při jednáních o jejím dalším osudu. Velké díky patří všem, kteří se na akci podíleli a dále také starostům obcí mikroregionu, kteří oslavy podpořili svým rozhodnutím i finančně.

Milan Řihánek
Železniční expozice Stavědlo, Kyjov

Muzeum a galerie

Druhé pololetí roku bylo muzeum a galerie věnováno vzpomínce na Velkou válku a zejména legionáře, kteří položili svůj život na bojištích daleko od své rodné vesnice. I když se dochovalo velmi málo dokumentů a informací o jejich působení v legiích, tak se mi podařilo vytvořit zajímavou výstavu z jejich života. Rok 2018 byl rokem vzpomínek zejména na události roku 1918. Uběhlo

sto let od konce První světové války - příměří na všech frontách zavládlo 11. listopadu 1918 v 11 hodin a 28. října 1918 vzniká Československo.

V galerii proběhly i tři přednášky. První přednáška se uskutečnila 26. července pod vedením Mgr. Františka Trávníčka na téma Československé legie 1914-1920, druhá 26. října na téma Habsburkové a české země pod vedením Doc. PhDr. Jiřího Pernese, Dr. a na poslední 18. listopadu se naši občané mohli seznámit s životem v misií v Africe. Poutavým vyprávěním nás uchvátila Anička Ambrozková z Hodonína, která pracovala rok na misií v Angole jako učitelka.

V muzeu jsme měli i mnoho návštěv, které byly nadšené i z toho mála, co se

nám doposud podařilo zachránit. Poslední návštěvou byl potomek rodiny Heroldů - mlynářů z Násedlovic. Milou návštěvou byli i žáci třetí třídy Základní školy ze Žarošic, kteří se k nám přijeli 12. listopadu podívat i se svojí paní učitelkou. Byl pro ně připraven malý kvíz o životě na vesnici v minulosti a všichni uspěli na výbornou. Je vidět, že je historie zaujala.

Jako každý rok, tak i letos nebude chybět výstava betlémů, která bude otevřena 23. prosince jako součást akce obecního úřadu Zpívání u vánočního stromu.

Chtěla bych touto cestou opět poprosit, pokud vám doma leží staré fotografie nebo dokumenty zachycující život naší vesnice v minulosti, budeme moc rádi, když nám je aspoň zapůjčíte k naskenování a uložení do archivu muzea. Můžete nám však darovat i jiné stroje a předměty do vznikajícího zemědělského muzea na sýpce.

Přeji vám všem klidné prožití svátků vánočních a mnoho pohody v nastávajícím roce 2019.

Hana Bravencová
správce muzea a galerie

Třetíci v muzeu

Mateřská škola Násedlovice

Pohled na nový vchod do školky a zdravotního střediska

Tak jsme se dočkali! Po roce jsme opět všichni „doma“ – v naší nově zrekonstruované mateřské škole. Mnozí návštěvníci říkají, že je to mateřská škola jednadvacátého století. Moderní, vkusná, s převahou přírodních materiálů a s prvky, které jsou nadstandardní a pro děti velmi přínosné. Všude je spousta prostoru, každý má možnost si najít ten svůj koutek a pokud někdo touží být na čerstvém vzduchu už od brzkého rána, může pobývat v otevřeném vnitřním atriu školy. Zkrátka rychle jsme si všichni zvykli a žije se nám tady opravdu dobře. Takže za všechny děti i pracovníky děkují všem lidem, kteří se na tomto stavebním díle jakkoliv podíleli a vytvořili tak pro obec reprezentativní školské zařízení.

V nové budově jsme od 1. září. Předcházející půlrok jsme trávili v náhradních prostorách v bývalé administrativní budově společnosti Zemas. I když toto „přechodné bydliště“ bylo jen na určitou dobu, zažili jsme tu spoustu zajímavých dnů a určitě budeme na tento školní rok vzpomínat jako na zpestření naší práce. Pokračovali jsme v plnění dalších úkolů, které nám stanov-

pracovnice. Hodně nám záleží na tělesné zdatnosti dětí a jejich zdraví. Proto každoročně navštěvujeme předplavecký výcvik v Plavecké škole v Hustopečích. Můžeme se pochlubit, že 80 % nejstarších dětí samostatně uplavalo danou vzdálenost, což je opravdu výborný výkon. A určitě bychom chtěli poděkovat i rodičům, že dětem výcvik platí. Takže můžeme jezdit všichni, i ti nejmenší, a tím pak dosahujeme těchto výsledků.

Tradiční akcí, kterou naše mateřská škola pořádá ve spolupráci s obecním úřadem pro širokou veřejnost, je dětský karneval. A protože rádi cestujeme a učíme se správným kulturním a společenským návykům přímým prožitkem, vydali jsme se na vzdělávací program Kouzelný útes v Planetáriu v Brně, vyzkoušeli jsme si pěkné prostředí kina v Kyjově při filmovém představení

je náš Školní vzdělávací program. Zaměřili jsme se na rozvoj samostatnosti dětí, vedli jsme je ke zdravému životnímu stylu. U nejstarších dětí, které mají poslední rok docházky ze zákona povinný, byla věnována velká pozornost přípravě pro vstup do základní školy. Tyto děti měly možnost si rozšířit své znalosti, vědomosti a dovednosti v doplňujících kurzech grafomotoriky a v edukativně stimulačním kurzu, které vede ředitelka MŠ. Pro zájemce nabízíme kroužek angličtiny pod vedením externí

Včelka Mája a nemohli jsme chybět na vystoupení Vojenského uměleckého souboru Ondráš s programem Zatoulané pohádky. Pro protáhnutí těla a vyřádění se (i to je někdy potřeba) jsme si zajeli do Wikylandu v Brně.

Naše děti vedeme ke zdravému stravování a pomocníkem jsou nám v tomto ohledu produkty společnosti Sonnentor, se kterou již několik let spolupracujeme. Tak jsme se vypravili do jejich bylinkového ráje na prožitkovou exkurzi. Na závěr školního roku

jsme se rozloučili se školáky, vyšlápli jsme si na tajemnou večerní výpravu podle mapy a noc jsme strávili v mateřské škole. A ještě poslední den jsme odjeli do Kněždubu na Selský domek, kde si děti během programu vypraly prádlo v neckách, na trakači odvezly seno pro zvířátka, nanosily v konvičkách vodu od ruční pumpy, namlely na ručních mlýncích čerstvou kávu pro babičku a seznámily se s obyvateli dvorku-domácími zvířaty. To už byl opravdu poslední den a my jsme naposledy zamávali 12 školákům.

Pro tento školní rok máme přihlášených 33 dětí. Hned v prvním měsíci jsme se spojili do projektu Státní veterinární správy a jako jedna z mála vybraných škol jsme měli možnost zúčastnit se programu Máme rádi zvířata. Přivítali jsme také nabídku místní knihovny na besedu se spisovatelkou Lucií Hlavinkovou Zvířátka kolem nás. A znovu jsme se vrátili k našim osvědčeným a hojně navštěvovaným tvořivým odpoledním s rodiči, které jsme věnovali výrobě lampionů na oslavu 100. výročí vzniku naší republiky. Koncem listopadu si děti opět za-

jedou do Kněždubu, kde na ně bude tentokrát čekat Mikuláš se svojí družinou a prožijí si celé dopoledne při pečení, výrobě dárků a vychutnají si tak předvánoční atmosféru. Určitě se znovu setkáme s rodiči na Vánočním posezení, kde mají rodiče možnost si s dětmi pohrát, vyrobit si vánoční přání a ochutnat něco dobrého a zdravého z naší kuchyně.

Tak vám všem přejeme krásné Vánoce a v novém roce jenom to nejlepší.

Marcela Hanáková, ředitelka MŠ

Mateřská školka

Při otevření opravené mateřské školky si mnozí prohlédli budovu i okolí tohoto zařízení a mohli ocenit změny, které během uplynulého školního roku nastaly. Možná někomu bude zajímat i minulost budovy a tak vám nabízím něco z historie nynější školky.

První školní budova v obci byla postavena v roce 1808, v roce 1888 byla rozšířena o jedno patro na trojtřídní. Do této školy, kde je nyní umístěn obecní úřad, chodili všichni školáci z obce od 6 do 14 let. Prostory pro více než 200 žáků byly naprosto nevyhovující a tak školní úřady tlačily na vedení obce, ke zjednání nápravy. Po delším otálení byla zahájena a v roce 1911 ukončena stavba nové dvoutrídní školy i s menším bytem pro učitele. Tuto školu navštěvovali žáci od pátého do osmého ročníku. Byla to v té době běžná praxe, kvalitativně lepší měšťanskou školu, která byla v okolí jen v Dambořicích a ve Ždánicích, navštěvovalo jen malý počet žáků. Po ukončení II. světové války

byla stará budova školy v Žarošicích vedle kostela upravena a vznikla Újezdní měšťanská škola, do které byli žáci 5.–8. ročníku z Násedlovic převedeni. V roce 1947 byla v opuštěné škole zřízena Mateřská škola, jako jedna z prvních v širokém okolí. Během let se školka dočkala i přístavby kuchyně a rozšíření o jednu třídu do dvorního traktu. Tato přístavba příliš nevyhovovala předpisům a ani nebyla využívána pro menší počet dětí a tak byl prostor využit pro

zdravotní středisko. Při příležitosti oprav školky byly provedeny práce na zdravotním středisku. Budova byla zateplena, opravena střecha a další nutné opravy.

Kromě budovy školky byla upravena i zahrada, za budovou školky. Původně tento obecní prostor byl využíván k výrobě cihel, po zrušení cihelny v polorozpadlé chaloupce přebývala Beata Bajáková, na kterou si pamětníci možná pamatují. O tento prostor se po válce strhl spor mezi sportovní organizací Orel a vedením školy, zastoupené

I školčata mají zájem o hasiče

řídícím učitelem Horákem. Sportovní organizace Orel si prostor upravila na hřiště a využívala ho k pořádání veřejných cvičení. Po delších tahanicích připadl prostor mateřské škole. Jistě k tomu přispěl i celostátní zákaz činnosti Orla.

Možná vás bude zajímat i skutečnost, že budova tehdejší školy byla rodným domem dvou významných vědeckých veličin. V rodině učitele Cyrila Běliče se narodil významný dialektolog, znalec češtiny, autor mnoha

odborných článků, profesor Univerzity Karlovy, olomoucké univerzity, PhDr. Jaromír Bělič (24. 3. 1914–6. 12. 1977). Jako jeden z mála se tento vysokoškolský učitel podrobně zajímal i o dolský dialekt, kterým se mluví i v naší obci.

Druhý syn, prof. PhDr. Oldřich Bělič (9. 6. 1920–13. 6. 2002) rovněž vysokoškolský učitel v Praze a Olomouci se zajímal o španělskou literaturu a o dějiny ve španělsky mluvících zemích v jižní Americe. Byl nositelem nejvyšších španělských vyznamenání. Jejich otec, učitel Cyril Bělič, pocházel ze sousedních Žarošic, v naší obci působil víc než 10 let, kromě pedagogické činnosti se věnoval včelaření a působil i ve vzdělávání dospělých v oboru zemědělství a kultury.

Snad poměrně vysoká investice vynaložená na opravu a rozšíření školky vydrží po desetiletí a dobrá pověst, kterou má školka při počátcích vzdělávání našich nejmenších se projeví i v budoucnosti. Rekonstrukce budovy školky se ujala hodonínská stavební firma STAVEBNÍ FIRMA PLUS s.r.o., která staveniště převzala v září minulého roku a opravený objekt předala k začátku září roku nynějšího. Rekonstrukce byla poměrně složitá, stav budovy byl zoufalý, počet dodatečných úprav vysoký a tak díky schopnostem stavbyvedoucího pana Trachtulce a vedení firmy v osobě pana Víta Kučery, i úsilím pracovníků firmy, se podařilo dodržet termín uvedení do provozu.

Josef Puk, kronikář obce

Zateplení zdravotního střediska

Mikuláš v mateřské škole

Akce pro seniory

I v letošním roce připravil obecní úřad pro seniory pěkné akce. První byla v létě v Lanžhotu u manželů Osičkových. Známe je z televizních pořadů a tak jsme se na ně těšili. Mile nás přivítal pan Osička. Uvedl nás do stavení, kde nás oslovilo kouzlo lidových tradic. Pak se dal do zpěvu. Každou písničku uvedl několika slovy o její historii. Manžela vystřídalá paní Osičková. Představila nám lanžhotský kroj sváteční i všední. Došlo i na vyhlášené řízky paní domu. Po příjemném odpoledni odcházeli senioři s písničkou jako poděkování a zároveň jako důkaz, že i násedlovští dovedou zazpívat.

Druhá akce - Mikuláš a mikulášská beseda v kulturním domě. O program se postaraly děti z Násedlováčku a Šohajčku. Se

svými vedoucími vykouzly úsměv na tvářích seniorů, za což jim patří velké poděkování. A na závěr besedy překvapení. K po-

slechu a k tanci zahráli Markéta Luskačová a Vlastimil Novák.

Marie Homková

Vystoupení Násedlováčku pro babičky a dědečky

Vystoupení Šohajčku pro babičky a dědečky

Mikulášská besídka

Plán kulturních akcí na rok 2019

LEDEN

- 5. 1. Tříkrálová sbírka
- 19. 1. Myslivecký ples - DH Skoroňáci

ÚNOR

- 1. 2. Ples mikroregionu Ždánicko - Markéta Luskačová a Vlastimil Novák
- 16. 2. Krojovaný ples - DH Svatobořáci
- 24. 2. Dětský karneval (Mateřská škola)

BŘEZEN

- 2. 3. Ostatky - Žízeň a hlad

DUBEN

- 12. 4. Degustace vín
- 21. 4. Košt vín

KVĚTEN

- 12. 5. Kytička pro maminku

ČERVEN

- Dětský den
- Letní noc (TJ Moravia)

SRPEN

- Košť piva
- 15.-18. 8. Slováký rok v Kyjově

ŘÍJEN

- 25. 10. Lampiónový průvod

LISTOPAD

- 8.-10. 11. Martinské hody
- 23. 11. Kateřinská zábava

PROSINEC

- 22. 12. Zpívání u vánočního stromu

Poznámka: Akce bez data zatím nemají pevně stanovený termín konání. Data konání budou průběžně doplňovány.

Kateřinská zábava

Sté výročí vzniku Českobratrské církve evangelické

Letos máme jeden z tzv. osmičkových roků, v nichž si připomínáme důležité milníky našich dějin. Je až s podivem, kolik se toho stalo v letech s osmičkou na konci, ostatně stačí se podívat jen na 20. století: 1938 jako výročí Mnichovského diktátu, 1948 nástup totalitní komunistické moci, 1968 pražské jaro a samozřejmě rok 1918 a s ním vznik Československa. Právě poslední zmiňovaný rok je pro letošní připomínání tak důležitý – už je to 100 let od doby, kdy vznikl svobodný, demokratický a hlavně náš stát. A díky vzniku státu došlo i na vznik Českobratrské církve evangelické. I když slovíčko „vznik“ je v tomto ohledu trochu zavádějící – evangelická církev nevznikla na zelené louce, ale už tu více než jedno století spokojeně existovala ve formě dvou oddělených církví (luteránské a reformované), které povolil Toleranční patent v roce 1781. V těchto dvou tzv. konfesích evangelíci zůstali rozdělení až do prosince 1918, kdy byl svolán tzv. Generální sněm složený z delegátů obou církví. Výsledkem dvou denního setkání bylo očekávané spojení dvou evangelických církví do jedné a volba jména nové sjednocené církve – Českobratrská církev evangelická. Svým názvem chtěli dát evangelíci najevo svou návaznost na českou reformaci, tedy husity a Jednotu bratrskou. Vedle toho se tím i vymezili proti cizí německé reformaci, a hlavně proti katolické církvi, která byla na začátku první republiky vnímána především jako viník 300 let trvající národní poroby po bitvě na Bílé hoře. Díky tomuto pohledu na minulost bylo české vlastenectví úzce propo-

jené se zlatým věkem českých dějin, tedy právě s husity a českými bratry, kdy podle dobových představ došlo k největšímu rozkvětu českého národa. A toto spojení mezi národem a evangelictvím se snažili vyjádřit i někteří faráři, například František Žilka z Mělníka: „Kdyby se nás někdo zeptal: Proč jsi evangelík? – myslím, že bychom jednoduše odpověděli: Protože jsem Čech! Cím bych mohl být jiným, když znám náboženské kořeny a poklady naší národní minulosti a z nich jsem duchovně živ!“ Podle tohoto a jemu podobných názorů panovala prakticky ve všech protestantských církvích představa, že celý český národ konečně shodí „jho“ katolické církve a přestoupí do jednotné národní církve stojící na odkazu předků. A k přestupům opravdu došlo, ale rozhodně ne v tak masové vlně. Během tzv. přestupového hnutí z katolické církve vystoupilo na 1 300 000 lidí, avšak jen necelá polovina z nich přestoupila do některé z nekato-lických církví a plných 700 000 lidí zůstalo bez vyznání. Ukázalo se tak, že český národ opravdu není ve svém jádru protestantský, spíše naopak – 75 % všech obyvatel v Československu zůstalo součástí katolické církve.

To byly tedy události na celostátní úrovni. Jak však vypadal rok 1918 v evangelických sborech v Dambořicích a Násedlovicích? V roce 1918 nebyl ani jeden z nich samostatným sborem, ale coby kazatelské stanice byly součástí klobouckého sboru, stejně jako okolní sbory ve Velkých Hostěrádkách, Bohumilicích, Bošovcích, Morkůvkách, Brumovicích, Borkovanech, a dokonce také Ždánicích. Samotný rok 1918 neprožívali

místní oproti ostatním obyvatelům Rakouska-Uherska nijak odlišně, všude se totiž museli vypořádat s válečnými útrapami, nedostatkem a ztrátou svých nejbližších na frontách první světové války. I tak se však objevily i drobné radosti, jako byla třeba připomínka 30. výročí posvěcení modlitebny v Dambořicích. Převratné události konce roku 1918, vznik republiky a hlavně vznik Českobratrské církve evangelické prožívali místní evangelíci především skrze svého faráře Ferdinanda Císaře, který se sněmu aktivně účastnil, podporoval spojení obou dosud samostatných evangelických církví a patřil mezi jeho čelní představitele.

Jaký tedy byl rok 1918 pro evangelickou církev? Jedním slovem – převratný. Jeho první část byla určitým tichem před bouří, ve vzduchu viselo očekávání nějakého zlomu. A zlom skutečně nastal, hned několikanásobný – 28. října vznikl československý stát a s ním se otevřely nové možnosti i pro evangelické církve, které nyní zcela otevřeně mířily ke sjednocení na generálním sněmu v prosinci 1918. Mnohé ideály, s nimiž Českobratrská církev evangelická do nové etapy své existence vstupovala, však svého naplnění nikdy nedošly – například ten největší sen o tom, že se celý český národ opět navrátí k víře svých otců, tedy k jednotě bratrské. Jak jsme viděli, více než tři čtvrtiny českého národa zůstaly věrné katolické církvi. I tak se však Českobratrská církev evangelická stala důležitou součástí nové prvorepublikové společnosti, částečně i díky tomu, že mezi její členy patřil první prezident T. G. Masaryk.

Ester Pučálková

Ze života farnosti

V letošním jubilejním roce, kdy kostel sv. Martina a Cyrila a Metoděje v Násedlovicích oslavil 90 let od vysvěcení, se podařilo kompletně dokončit sanační práce na odvlhčení zdiva. V předchozích třech etapách, kdy

se provedla sanace zdiva objektu kostela, se tentokrát prováděly sanační práce věže, postupovalo se obdobnou technologií. Byly odstraněny zavhlělé a zvětralé venkovní omítky ve spodní části věže, odkopán terén od zdiva do potřebné hloubky a očištěny spáry. Na zdivo byla připevněna protivlhkostní nopová folie, která je nezbytnou součástí drenážních systémů a chrání spodní část stavby před vlhkostí. Po uložení drenážního potrubí na dno výkopu, došlo k vyložení geotextilií a provedení zásypu kamenivem. Povrch zpevněných ploch byl zpětně zadlážděn a v západní části věže (od rigolu)

dobetonován. V poslední fázi, po kontrole vlhkosti zdiva, se provedly nově omítky a po vyschnutí fasádní nátěr. Náklady na poslední etapu sanačních prací kostela činily 222 863 Kč. Stavební práce mohly být provedeny díky finanční podpoře Jihomoravského kraje, který přispěl částkou 100 000 Kč.

Postupně, podle finančních možností, bychom chtěli dále pokračovat v dalších opravách, jednak věže kostela nebo také do budoucna řešit oplocení prostranství kostela, které už místy chátrá.

A asi největším záměrem farnosti, jak už nastínil pan farář Josef Pohanka při slavnostní bohoslužbě v neděli 30. září k 90-ti letům posvěcení kostela, je pořídit do věže kostela nové zvony. Jak jsme se dozvěděli, současné zvony byly jen zapůjčeny na přechodné období a nakonec zůstaly dodnes. Kostel sv. Martina a Cyrila a Metoděje, který je dominantou Násedlovic a jedinou vyhlášenou kulturní památkou v obci, by si ke stému výročí nové zvony zasloužil.

Marie Pokorná

Žehnání pomníku padlých

Násedlovice 28. 7. 2018

Proslov paní farářky Mgr. Jany Grubrové:

Vážený přítomní, násedlovičtí občane, stojíme před pomníkem, kde jsou vypsána jména mužů, kteří položili život v obou světových válkách minulého století. Sto let jsou už někteří z těchto mužů už jen vzpomínkou.

Na jedné straně na tyto muže myslíme s úctou, zejména na ty, kteří zemřeli během 2. světové války. Nasadili svůj život v boji se zlem. A my si vážíme jejich nasazení, odvahy.

Na straně druhé je nám ale při čtení – zejména těch doplněných – jmen na pomníku smutno, protože si uvědomujeme, jak zbytečně ti muži padli, že v podstatě promarnili svůj život v boji, který ani nebyl jejich. Vyvolala ho lidská touha po moci, nenávisť, pocit nedocení a touha všem ukázat, že má myšlenka je ta nejlepší!

Co svět světem stojí, lidé mezi sebou válčí. Vždycky se našel – nachází i dnes a najde i v budoucnu – někdo, kdo touží prosadit svou myšlenku, svůj nápad, ideu, zásadu, kterou prohlašuje za tu jedinou správnou. A naváží se nenávistně a zlostně do všech, kteří s ním nesouhlasí.

Takový člověk nikdy nezůstane sám, vždycky bude dost těch, které strhne na svou stranu. Vidíme to přece kolem sebe. I to, jak z malého neklidu roste neklid velký, jak snadno a rychle nenávisť sílí a se šíří! A jak lidé, kteří vypadali mírumilovně, jsou najednou připraveni se bit a zabít.

Je to smutné, ale přízně si, že spolu nedokážeme nažít v pokoji. Neustále vedeme nějaké boje a války. Nejsou, pravda, světové, zatím, ale zato jsou každodenní. Máme zlost na druhé kolem sebe, vadí nám

a rozčilují nás jejich názory, postoje a myšlenky, nenávidíme se navzájem, často z mlicherných důvodů, nadáváme si a ubližujeme si slovy i gesty...

Co to v nás lidech je, že spolu nedokážeme žít v pokoji? Proč nedokážeme řešit své spory klidně? Proč nám tolik vadí, když má někdo jiný názor nebo postoj? Proč se

sebe vytvářet? To je ta otázka. Sám od sebe ten pokoj nenastane.

Jsmo věřící lidé a jako věřící lidé bychom proto i měli žít. Křesťanům v Římě apoštol Pavel píše: „Nikomu neodplácejte zlé za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možné, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.“ (12,17-18)

Všichni víme, že velké války začínají z malých nedorozumění, sporů, z pocitů méněcennosti, nedocení, z touhy donutit druhé mi naslouchat a brát vážně. Velké války začínají v srdci a v těch nejbližších vztazích. Odtud se pak šíří dál.

Apoštol Pavel ví, proč vyzývá křesťany ke klidnému spolunažívání; k odpouštění, smířlivosti a úctě ke druhým. Společnost, kde vládou tyto hodnoty, je společnost šťastná a spokojená.

A všichni toužíme po tom, aby naše společnost taková byla. Cesta k tomu ale vede přes naše srdce, mé srdce! Samozřejmě, netvrdím, že se mi, nám podaří změnit svět. Ale úplně bude stačit, když naše malá společenství – rodin, v obci – budou místy pokoje a vzájemné úcty.

To ostatní pak už musíme nechat na Bohu. Jen on dokáže proměnit náš svět v místo dokonalého pokoje. Jak to udělá, nevím, nevíme ani kdy to bude. A ani to není naše starost, je to plně v rukou Božích. My lidé nedokážeme proměnit svět v ráj, ani to od nás Bůh nečeká. Čeká jen jedno: že se budeme snažit – pokud to bude na nás – žít v pokoji s druhými, v úctě a s pokorou. Potřebnou sílu k tomu nám chce dát on sám. Kéž z ní umíme čerpat a žít!

do něj hned obouváme a považujeme ho za hlupáka? Copak mám patent na rozum, na pravdu?

Všichni toužíme po pokoji. Každý z nás řekne, jak moc mu vadí násilí a jak touží po klidu a míru. Dokážeme ho ale kolem

Kavárna Iberka za rok 2018

Zdravím všechny občany. Zkusím trochu shrnout náš rok. Kavárna Iberka měla za nejvyšší cíl udělat hezké posezení pro rodiny s dětmi, protože to prostředí za Kulturním domem je úžasné. A proto bych ráda zmínila naši 1. akci a to Pálení

Čarodějnic, kde jsme připravili zajímavý program pro děti i rodiče. Další akcí pro Vás byla letní noc v červnu, kde nám počasí přálo a byla opravdu horká letní noc, jen škoda, že Vaše účast byla velmi malá. Potom bych ráda připoměla nedělní odpou-

ledne počasí léta, kde k nám zvykly chodit rodiny s dětmi, za co jsme velmi rádi a těší nás to. Na konci léta už tradičně Košť piva, který byl i skrz nepříznivé a studené počasí velice úspěšný a povedený. Děkujeme všem za účast. Chtěli bychom pozvat i Vás, co jste u nás ještě nebyli, tak se stavte na dobrý nápoj.

Lucia Ruckerová

DFS Násedlováček za rok 2018

Dětský folklórní soubor Násedlováček pracuje jako amatérské dětské folklórní těleso, které se snaží vést děti k lásce, porozumění a hrdosti ke kulturnímu dědictví jejich předků. Vedoucími souboru jsou Mgr. Stela Poláčková a Kateřina Červinková. A také velký dík patří všem rodičům našich „malých“ tanečnic a tanečníků za jejich pomoc a chuť obětovat svůj čas při cestách na vystoupení i při pomoci s organizací souborových akcí.

Náš soubor vznikl 1. 2. 2015, v roce 2020 si budeme připomínat 5. výročí vzniku a proto se rok 2019 ponese v duchu příprav a nacvičování na slavnostní výroční program pro veřejnost, pozvané hosty

s názvem: Uklidme svět, uklidme Česko, je to dobrovolnická akce, která probíhala na území celé České republiky. Jejím cílem bylo uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. Náš soubor se rozhodl uklidit úsek od Myslivny ke Kulturnímu domu.

Jelikož se snažíme „vrátit“ k zapomenutým tradicím našich předků, podnikli jsme s dětmi výlet na výstavu korunovačních klenotů, která se konala na zámku v Lednici, ale také jsme navštívili vystoupení VUS Ondráš v Kyjově a v Letonicích a vystoupení slovenského Uměleckého souboru Lúčnica v Bratislavě. Nechyběla ani návštěva folklórního festivalu v Tvrdomicích, kde by měl soubor v příštím roce vystupovat.

festival „Kolovrátok“ v Helpe na středním Slovensku, Soutěžní festival folklórních souborů v Dambořicích (zde jsme obdrželi velkou pochvalu), dvakrát jsme byli potěšit seniory v Domově pro seniory v Kyjově s programem k vítání jara a k oslavám 100 let od vzniku Československa. V Letonicích jsme pro pozvané významné hosty (starostky a starostové obcí a ředitelky a ředitelé škol) tancovali jako předskokani VUS Ondráš z Brna a dočkali jsme se obrovské pochvaly od tanečníků i tanečních pedagogů tohoto souboru. Naším vystoupením jsme zpřijemnil den i vedení společnosti AXA CZ v Úvalech u Valtic.

Zároveň jsme vystupovali v Násedlovi-

a účinkující. Proto také ještě do konce roku hledáme nové tanečnice/-fky, zpěvačky a zpěváky a také muzikanty/-ky, nebojte se a přijďte mezi nás na zkoušku.

V souboru tančí děti od 4 let a nacvičují 2krát týdně (pondělí a čtvrtek) v prostorách bývalého Zemasu. Nové tance a písně děti nacvičují také 2x ročně na víkendovém soustředění. Tento rok proběhly obě soustředění na zdejší Myslivně (za což velice děkujeme místnímu mysliveckému sdružení), kde se děti nejen naučily nové písničky a tance, ale také zapracovaly na zlepšení současného tanečního a pěveckého projevu. Zároveň spolu utužily kolektiv hraním her, oslavou narozenin členů souboru, opékáním špekáčků a noční stezkou odvahy.

V druhé polovině roku 2018 se DFS Násedlováček zúčastnil celosvětové akce

V současnosti může náš dětský soubor vystupovat s programem ve variabilní časové délce 5 až 45 min. (dle přání pořadatele), který je tvořen následujícími tanci a zpěvy z regionů Jižní Moravy: Luční hry, Vynášení Moreny (vítání jara), Hra na řemesla, tanečně-pěvecký blok z Hanáckého Slovácka pod názvem Hody, hody..., Skočné z Kyjovska, tanec Svatba na louce a z regionů Slovenska Myjava (tanec), Detva (tanec s valaškami), Heľpa (písň). V následujícím roce plánujeme do programu zařadit tanec z regionu Valašska, kde chlupci ovládnou valašky. A tím se ukáže, že žánrový přesah, se dá dělat i na malé vesnici, pokud jsou k tomu šikovné děti, tolerantní rodiče a patřičná podpora, aby se děti mohly ukázat ve světě.

V letošním roce jsme vystupovali na těchto akcích: Mezinárodní dětský folklórní

cích na Kytičce pro maminku, organizovali jsme Vynášení Moreny (dle dávných tradic jde o přivolání jara do obce a zahrnutí zimy), vystupovali jsme s programem při příležitosti oslav 100. výročí vzniku 1. ČSR, zatancovali jsme našim duchodcům. Konec roku 2018 ukončíme vystoupením před Obecním úřadem s názvem „Od Ondřeje do Vánoc“.

V roce 2019 plánujeme účast na několika festivalech na Moravě (Tvrdomice, Krumvíř, Bystřice pod Hostýnem, Klobouky u Brna) a také na Slovensku (MDFP „Kolovrátok“ v Helpe, na festivalu „Zdola Ponického mlyna“ na Ponikách pri Banskej Bystrici a na festivalu u Trenčína).

Děkujeme všem našim podporovatelům za podporu.

Stela Poláčková

Ani o prázdninách jsme nelenili

Šohajček z.s.

Jak už to tak bývá, všichni se v létě těšime na prázdniny, slunce a odpočinek. Všeho jsme si letos užili, ale zvládli jsme se také zúčastnit našeho prvního folklorního festivalu v Miloticích. Vystupovali jsme s pásmem Léto na poli, které bylo plné písniček a tance. Pásmo jsme pečlivě nacvičovali a po premiéře na Dožínkách v Násedlovicích před domácím publikem jsme měli reprízu právě v Miloticích. Obě akce se vydařily, potkali jsme spoustu nových kamarádů ve folklorní branži. Kromě inspirace pro další vystoupení jsme získali zkušenosti a také nás o nějaký kousek opustila tréma.

Vítězství v projektu Malé věci kolem nás

Velikým úspěchem pro náš celý spolek i pro obec Násedlovice bylo vítězství v soutěži Malé věci kolem nás. Tento grantový projekt o 10 000 Kč vyhlásila již podruhé firma Vetropack Moravia Glass Kyjov. Projekt podporuje zajímavé netradiční aktivity spolků nebo jednotlivců. Spolek Šohajček přihlásil projekt s názvem „Kroje, folklor a šťastné děti tvoří součást života na vesnici.“ Do stejného projektu se přihlásil také včelařský kroužek. Velkým překvapením pro nás bylo, že oba spolky postoupily do druhého kola. Ještě větším překvapením však bylo to, že jsme se společně se včelaři mohli těšit z vítězství! V rámci projektu jsme žádali o finanční příspěvek na krojovou výbavu pro děti, protože se neustále rozrůstáme a náš spolek Šohajček v této době navštěvuje 21 dětí. Nyní se chlapcům šijí nové vyšívání košile a děvčata si doplní kroje o věnečky. Děkujeme touto cestou firmě Vetropack za finanční podporu a také Kyjovskému Slovácku v Pohybu (KSVP), konkrétně Bc. Martině Urbancové, která nám s projektem pomohla. Děkujeme také členkám hodnotící komise a všem zaměstnancům Vetropacku, kteří svými hlasy rozhodli o tom, že se naše krojová výbava rozšíří. Veliký dík patří také všem sponzorům, kteří se rozhodli finančně i materiálně podpořit nás kroužek.

Soustředění na Zemasu

Nezapomínáme děti za jejich píli a vytrvalost odměnit. Proto jsme jim o podzim-

ním víkendu 12. a 13. října uspořádali soustředění na Zemasu i s přespaním. Náplní našeho společného víkendu byla drakiáda, opékání špekáčků, promítání pohádky a nacvičování nového pásma, které bude oslavovat krásu podzimních a zimních zvyků. Hráli jsme také hry a tvořili strašidýlka. Na závěr jsme navštívili mladé včelaře ve Včelařském domě v Násedlovicích, kde

nám Ing. Roman Švábík se svými svěřenci ukázali jejich práci se včelami. Nejvíce děti zaujal skleněný úl, který včelaři získali díky vítězství v projektu Malé věci kolem nás. Nesmíme zapomenout poděkovat všem maminkám, které nám napekly a navařily a to jak maminkám dětí, tak i maminkám vedoucích. Zároveň děkujeme Obci Násedlovice za podporu našeho spolku a za umožnění využívat prostory na Zemasu, ať už při soustředěních, tak i při čtvrtěčních nácvičkách.

100 let výročí republiky

Šohajček se také zapojil do oslav 100. výročí republiky v Násedlovicích, kde děti zazpívaly a zahrály písničky Chválím tě země má a Kamarádka lípa. Na klavír děti doprovodila Lucie Ravasová a na kytaru Saša Dupynová. Zazněla také píseň Ach synku, synku v podání sester Denisy a Edity Novákových a Lucie Ravasové za klavírního doprovodu Šimona Studýnky.

Tančírna v Holubicích

Těší nás veškeré pozitivní ohlasy na naši práci a uspořádané akce. Stejně tak jsme měli velikou radost, když jsme byli požádáni, abychom opět uspořádali Tančírnu,

podobnou té, která proběhla letos na jaře i v Násedlovicích. Tentokrát nás Eliška s Markem reprezentovali 10. 11. 2018 na Martinské hodové zábavě v Holubicích. Tančírna byla zaměřena na nácvič tanců (skočná, hudska a slovenská) za doprovodu cimbálové muziky Slovácko mladší z Mikulčic. V Holubicích jsme byli vřele uvítáni a chasa byla veselá. Děkujeme manželům Hochmanovým, že jsme se mohli zúčastnit tohoto příjemného večera.

Dětská hodová zábava v Násedlovicích

Se spolkem Šohajček jsme byli paní starostkou požádáni o pomoc při programu na dětské hodové zábavě. S dětmi jsme přichystali několik tanečních her, říkanek a písniček a snažili jsme se zabavit ostatní děti, které si přišli zatančit.

Vítání občánků Dražůvkou

Občas se stane, že je potřeba někde vystoupit nečekaně. A proto, když nás paní starostka Dražůvek požádala, abychom zastoupili děti z MŠ na vítání občánků, neváhali jsme pomoci. V neděli 25. 11. 2018 náš kroužek pohotově zastoupil Marek Hojač, Denisa Nováková, Edita Nováková, Patrik Kučera a Jakub Kučera, kteří sevcili vystoupení, které potěšilo maminky, tatínky a ostatní hosty při nedělním vítání jejich ratolesti v Dražůvkách.

A co bude dál?

Nyní se připravujeme na vystoupení pro naše milé babičky a dědečky. Začátkem prosince proběhne další soustředění na Zemasu, kde budeme nejen pilně trénovat, ale také se bavit a ladit vánoční atmosféru. Přáním našich dětí je nejen zpívat a tančit, ale také se divadelně projevat. Snažíme se jim toto přání plnit v každém našem vystoupení. Bude tomu tak i na Vánoce. Děti si zazpívají a zahrají ve vánočním příběhu, kterým si připomeneme význam těchto krásných svátků.

Přejeme Vám všem příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2019 hodně štěstí a zdraví a pohody.

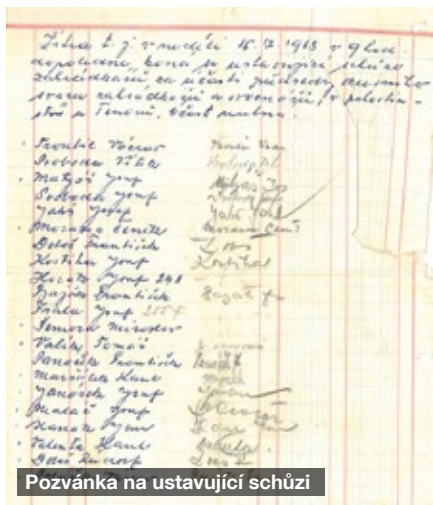
Za Šohajček z.s. Eliška Lisalová

Zeptali jsme se...

Stalo se již zvykem, že v každém čísle obecního Zpravodaje uveřejníme rozhovor s někým, kdo se má něco společného s naší obcí a něco pro obec i vykonal. Pro letošní rok jsme vybrali nejstaršího muže v obci, pana **Josefa Maláče**, který se letos dožil 90 let.

Více než tři hodiny jsme se zájmem poslouchali jeho životní příběh, který vám nabízíme k přečtení. Celý život prožil v naší obci, kde se narodil, založil s manželkou Zdeňkou rodinu a prožili spolu neuvěřitelných šedesát sedm let. Pan Maláč se narodil do rodiny zedníka, maminka se starala o domácnost. Školní výuku započal v místní Obecné škole, po pěti letech přestoupil do tzv. třetí měšťanky v Dambořicích, kam denně chodil, jako jedenáctiletý, se spolužáky tam i zpět pěšky. Na čtvrtou měšťanku (nynější devátý ročník) se chodilo do Klobouk nebo do Ždánic. Pan Maláč začal chodit do Ždánic a již během školní docházky byl přijat na snad nejprestižnější střední školu ve státě, zřízenou podnikatelem Baťou ve Zlíně. Tato škola měla vynikající pověst a připravovala absolventy na vedení továren, i do všech funkcí. Tomu však předcházely složité přijímací testy (odborné, psychotechnické, technické a zdravotní důkladná zdravotní prohlídka), které trvaly

Pozvánka na ustavující schůzi

tři dny. Poté následovalo 7 týdnů zkušební doby, kde byli studenti zařazeni do provozu a mistři je sledovali, k čemu se hodí. Pan Maláč úspěšně prošel a Baťovu školu práce navštěvoval v letech 1942 až 1947. Po absolvování školy kvůli omezení se vrátil do rodné obce, byl zaměstnán i na tehdejší MNV, i v začínajícím JZD. Kvůli nesouhlasu s tehdejší pounorovou politikou odešel do tehdy se rozvíjejícího závodu Šroubárny Ždánice, kde byl zaměstnán až do odchodu do důchodu. Pan Maláč rád vzpomínal na krátké období kolem roku 1968, kdy se situace ve státě uvolňovala a byla naděje na změnu direktivního řízení státu, kdy se stal předsedou odborové organizace ždánických šroubáren. Toto vše se změnilo srpnovou okupací naší země a následným zavedením normalizační politiky. Pan Maláč byl přefazěn do provozu oprav strojů, odkud v roce 1988 odešel do důchodu.

Mnohem známější však byla jeho činnost mimopracovní, kdy neskutečné množství volného času věnoval svým koníčkům – sportu a zahrádkaření. Jako funkcionář fotbalového oddílu Moravia Násedlovice, zajišťoval po léta agendu klubu, i rekonstrukci a zveřejňování fotbalového hřiště a po celý život byl přízviscem fotbalového oddílu Moravia Násedlovice. Ještě větší penzum práce odvedl pan Maláč při vzniku a fungování Zahrádkářského svazu. V roce 1963 byl iniciátorem vzniku místní organizace, po dlouhou dobu byl jejím jednatelem. Zajišťoval přednášející a školitele v oboru jak vinařství, (mnozí si jistě pamatují

prof. Švejcara, ing. Valentu, přítele Pelce), tak i obecného zahrádkaření. Byl iniciátorem vzniku výstav vína, ovoce i květin, ještě v době, kdy nebyl k dispozici kulturní dům. Výstavy se konaly v hospodě u Tenorů. Již první výstava ovoce v roce 1964 sklídila velký úspěch. Nejenže ji navštívilo i mnoho škol, ale zavítali na ni i dělníci z Anglie, kteří v kronice zanechali slova díky, jejich překlad zní: Výstava ovoce a květin v Chelsea se té vaší nevyrovná. Pro tento okamžik v mém životě, slova díky nestačí. Dnes jsem

Josef Maláč

byl velmi překvapen Vaší krásnou výstavou ovoce, která je stejně dobrá či lepší než v Anglii.

Pomáhal zajišťovat potřeby pro zahrádkaře, postřiky i hnojiva. Zahrádkářský svaz byl svého času nejpočetnější složkou v obci, což byla i jeho zásluha, a je naší povinností za jeho obětavou práci poděkovat.

Pan Maláč prožil dlouhý a smysluplný život, prožili s manželkou i těžké chvíle, kdy jim zemřel syn Zdeněk, i těžkosti v zaměstnání v minulosti, pro své osobní přesvědčení. Přesto však, pokud mu to jeho zdravotní stav dovoluje, stále se zajímá o život a dění v obci a naším přáním je, aby spolu s manželkou ještě dlouhý čas mezi námi prožili.

Ptali se Hana Bravencová a Josef Puk

Zemědělské stavby

V loňském čísle zpravodaje jsme přinesli rozhovor s MVDr. Pavlíkem, z firmy Fides Agro, která vlastní karlovský statek. Nastínil nám plán prací, které by rád v dohledné době uskutečnil. Při naší návštěvě po roce je vidět, že se mu jeho plány daří. I když zdaleka všechno není hotové, nás zaujala perfektní rekonstrukce budov u silnice, kdy jsou obnoveny omítky, vnitřek bývalé stáje je uveden do původní podoby s nádhernými klenbami, které stavěli italští zedníci, objekt, kde původně bydleli zaměstnanci statku je nově vyřešen, nové je sociální zařízení, možnost ubytování i společenská místnost. Kromě ustájeného hovězího do-

bytka na maso zde vidíme na dvoře i stovky slepic i hejno husí. Jestli se zdaří všechny plány, bude to místo nad kterým zaplesá každý, kdo si ještě pamatuje uspořádání a způsob hospodaření v zemědělství.

Kravín Šenstrás

Druhou změnou, kterou jste možná zaznamenali, je rekonstrukce Velkokapacitního kravína na Šenstrási, jež je v majetku Zemas a.s. Budovy kravína, který byl postaven asi před čtyřiceti lety jevíly i z pohledu z dálky, závažné nedostatky. Nebylo to jen nevyřízený způsob likvidace moče, ale i konstrukční závady a lajdácké provedení stavby, které spíše než k dalšímu užívání, předurčovaly kravín k demolicí. Dvě nové haly i nádrž na močůvku jsou viditelné z dálky, snad pomohou v kvalitě ustájení a snad hlavně úroveň stavebních prací bude kvalitnější a tím i dotace poskytnuté státem na rekonstrukci nepřijdou nazmar.

Josef Puk, kronikář obce

Hody 2018

Jako každý rok, tak i letos se v Násedlovicích konaly tradiční Martinské hody. Probíhaly ve dnech od 9. do 11. listopadu 2018. Stárkovaní se ujalo 5 párů a 2 sklepnice, jmenovitě to byli: Michaela Přikrylová a Dominik Skalický, Blanka Horáková a Martin Blaha, Kristýna Maradová a Tomáš Horák, Alexandra Dobešová a Dominik Jankůj, Anna Jankůjová a Štěpán Štěšík. Premiéru ve funkci sklepnic si vyzkoušely Alice Sovová a Tereza Maradová. K poslechu a tanci zahrála Slovácká kapela Romana Horňáčka z Rohatce, kterou si posluchači nemohli vynachválit.

Rekapitulace nákladů na hody a Kateřinskou zábavu

Výdaje pro obec celkem	105.952 Kč
Hudební produkce – hody a Kača	57.000 Kč
Občerstvení pro hudbu hody	8.330 Kč
Občerstvení pro hudbu Kača	2.500 Kč
Mašle	2.155 Kč
Krepový papír, drát	3.959 Kč
Květinová výzdoba kostela	1.712 Kč
Kytka k pomníku	790 Kč
Drátek	714 Kč
Mája a májky	1.400 Kč
Víno	4.200 Kč
El. proud	2.584 Kč
Plyn	4.089 Kč
Rozbité sklo	674 Kč
Video	10.000 Kč
Sklenice – mladá vína (200 ks)	5.845 Kč
Příjmy pro obec celkem	116.800 Kč
Vstupné (so 250, ne 50, Kača 84)	49.920 Kč
Vybráno od občanů (sobota)	20.000 Kč
Prodej losů	3.600 Kč
Bufet	25.600 Kč
Prodej sklenic	6.050 Kč
Sólo hody	11.630 Kč
Sólo Kača (příjem pro stárky)	10.700 Kč
Celkem pro obec zisk	10.848 Kč

Pořádání a přípravy okolo zařizovala tento rok Obec Násedlovice. Paní starostka se scházela a domlouvala se stárkami na budově bývalého Zemasu. Tady pak stárky a stárky vyráběli růžičky a fáborčky na zdobení májek a hodová sóla na večerní zábavu.

V sobotu před hodama vyrazili stárky do lesa pro velkou máju a malé májky stárkám. V lese došlo k menšímu incidentu s Bošovickými stárky, kterým se nedopatřením vzali jejich májky. Vše se ale vyřešilo a omluva s půllitrem to napravila. Během týdne stárky na májkách pilně pracovali. V pátek odpoledne za pomoci dobrovolníků s koordinací Františka Blahutky se mája bez problémů postavila. Při stavění určité mládencům pomohla i slivovice, kterou je stárky posilňovaly. Bylo zde zařízeno i občerstvení a svařák na zahřátí. Komu by to nepomohlo, tak si mohl stoupnout k ohni, který byl pro tento účel připraven.

Sobotní zábava se hezky rozjela, přišlo tam přes 300 lidí. Tancující zaplnili celý parket. Bylo to díky skvělé muzice. Ti, co se na tanec necítili se posilňovali alespoň vínem nebo na baru. Stárky se stárkami a i ostatní si večer moc užívali. Byla úžasná atmosféra, která na sále vydržela do dalšího večera. Bohužel to samé nelze říct o lidech. V neděli už nebyla tak velká účast. To ale nevadilo, stárky měli program jasný. Zvolit si nové stárky. Byli to: Ilona a Petr Poláčkovi, Magdaléna a Petr Dobešovi, Jana a Martin Horákoví, Kristina Dobešová a Radim Heča, Lenka a Tomáš Buršíkovi, Naďa a Michal Vodičkovi, Kateřina a Roman Červínkovi. Po zbytek večera se pak pilo, zpívalo, tancovalo, no zkrátka hodovalo.

24. listopadu se konala Kateřinská zábava. K poslechu a tanci zahráli „Horňáčkovi kanci“, tedy Slovácká kapela Romana Horňáčka z Rohatce, která nás hudbou doprovázela už od začátku hodů. Celý večer panovala dobrá nálada. Jako zakončení hodů se o půlnoci děvčata s mládenci přetahovali

o májku ze sálu. Po dlouhém přetahování ji hoši nakonec vytáhli a mohlo se dohodovat.

Tento rok se nám hody opravdu vyvedly. Všichni stárky a stárky jsme si je náramně užili a myslím, že se bavili i ostatní. Tímto bychom chtěli poděkovat obci Násedlovice za organizaci a hladký průběh hodů. Také všem, co nějak pomohli s přípravami a hlavně těm, co nás došli podpořit nejen na zábavu, ale i po dědině. Velké poděkování patří také našim rodičům, že nám pomohli do kroja a z kroja a měli s námi ocelové nervy. Doufáme, že jste si hody užili alespoň z poloviny co my.

Násedlovští stárky a stárky Juch Juch!

Za stárky Dominik Skalický

Příjmení v naší obci v 17. století

Do rukou se mi dostaly velmi zajímavé knihy zachycující lánovou vizitaci, která probíhala na Moravě v 17. století. Generální rejstřík zachycuje všechny

vlastníky poddanských nemovitostí na Moravě v druhé polovině 17. století (1656-1679). Obsahuje 189 102 abecedně řazených záznamů o osobách uvedených v soupisech lánové vizitace uložené v MZA v Brně ve fondu D1. U těchto osob je dále uvedeno, kde se vyskytovaly, co vlastnily a přesný odkaz, kde lze najít originální zápis. Tento soubor je doplněný o seznamy obyvatelů královských měst získaných z jiných pramenů, jelikož pro tato města nebyla lánová vizitace vyhotovena.

V současné době tyto knihy procházím a vypisuji si jména obyvatel Násedlovic v tomto období. Doposud jsem si jako mnoho jiných myslela, že původní příjmení z Násedlovic jsou Dobeš, Baják, Hanák. Jaké bylo moje překvapení, že tato příjmení se v 17. století v Násedlovicích vůbec nevyskytovala. A jaká tu tedy byla příjmení? Bajmů, Balon, Blažková, Časný, Dědků, Drmola, Duda, Duchek, Forman, Gejdoš, Holpeků, Holúbek, Hrubý, Koláček, Kolek, Kotků, Kozelský, Kozušský...

Tak co? Našli jste mezi příjmeními za 17. století i nějakého svého předka? Další příjmení uvedu v dalším zpravodaji, protože vyhledávání obyvatel Násedlovic je velmi náročné. Příjmení jsou řazena abecedně a ne podle obcí. Kniha má dva díly a každý díl má přes tisíc stran drobného písma.

Hana Bravencová

Osmičkové letopočty

Ti, které zajímají historické události, měli v letošním roce velkou příležitost si připomenout, co všechno se v letech končící číslicí 8, v minulosti událo. Zvláště dokumentární televizní kanály se předhánějí s nabídkami programů, přibližující události dávno minulé. Bohužel připitoměle seriály stále mají navrch a ve sledovanosti silně vedou. Snad se nesplní předpověď, že národ, který nezná svou historii, si ji znovu musí prožít.

Možná něco z minulosti naší obce vás zaujme a dočtete tento článek až do konce.

1618 - rok začátku, do té doby nejhorší náboženské války, která končila až za 30 let. Následkem třicetiletého vraždění mezi katolíky a protestanty se počet přeživších v Evropě snížil o třetinu, v naší obci se při sčítání vyskytovaly jen dvě živé osoby.

1848 - rok, kdy kromě revolučních událostí v celé Evropě, bylo zavedeno zrušení roboty, výměna na postu rakouského císaře, ale i vypsaní prvních voleb do moravského zemského sněmu. Do té doby zemskou samosprávu reprezentovaly stavovské sněmy, v nichž měly zastoupení šlechta, duchovenstvo a královská města. Nově zavedené volby měly mnohá omezení, například lidé nevolili přímo, ale jen na každých 200 nebo 300 obyvatel byl volen jeden volič, tito pak volili poslance. Lidé nemohli být v zaměstnaneckém poměru, museli mít svůj vlastní příjem, ženy nevolily a mnoho dalších omezení. Přesto volby byly očekávány s velkým napětím. Volební okrsky byly určeny dle děkanátů. Naše obec byla zařazena do VIII. okrsku 22 obcí, s místem volby v Žarošicích. Ve volbě dostal nejvíce hlasů násedlovický čtvrtláník Antonín Dobeš z čísla 90. Po přečíslování se nyní jedná o dům č. p. 119, který nyní vlastní rodina Poláčkových. Poslanci se scházeli v Brně v budově nynějšího Ústavního soudu. O činnosti našeho poslance nemáme žádných podrobností, snad jen je zachovaná korespondence krajského úřadu, kdy tento vymáhal po jednotlivých obcích dlužné náhrady na diety pro poslance Dobeše. Zdá se, že na svou dobu byl tento náš zástupce člověk vzdělaný pokrokový a respektovaný v širokém okolí.

Po další mnohá desetiletí se podobná událost v našem regionu již neopakovala, do zastupitelských orgánů rakousko-uherské říše byl až v roce 1913 zvolen hostinský a sedlák z Žarošic, Rudolf Malík (1875-1969).

Co se týká volených zástupců z naší obce, mohu připomenout činnost poslance Josefa Bajáka z č. p. 20 v Krajském národním vý-

boře v Brně v šedesátých letech minulého století. Neodvažují se napsat, že byl zvolen, protože volby po roce 1948 byly snad jen výsměchem voleb.

Za připomenutí stojí i událost, že od výše uváděného roku 1848 byli v obci voleni starostové, na rozdíl do té doby spíše jmenovaných pudmistrů. O starostech v obci byly vcelku zachované podrobné zprávy, které dosvědčovaly, že naši starostové se zastávali svých spoluobčanů jak proti vrchnosti ze Ždánic, tak proti církevním představitelům

Mgr. Jana Grumberová, farářka církve ČCE
a Josef Maláč, nejstarší muž z obce Násedlovice

ze Žarošic i z Klobouk. Někdy, tak, jak se to kdysi stalo starostovi Fronkovi, doplatili i svým majetkem. Bohužel, většina těchto zajímavých dokumentů, které vlastnil kronikář obce František Blahutka, byla zničena po jeho smrti.

1918 - rok ukončení I. světové války a vzniku samostatné Československé republiky. Tragické čtyřleté období, které započalo vcelku malichernou událostí, kdy kvůli násilné smrti následníka trůnu, bylo za hrůzných okolností zabito miliony vojínů z celého světa. Miliony rodin oplakávaly své blízké. A pravdu měli ti, co předpovídali, že konec jedné války bude začátkem ještě hroznější, další války. Naprostá většina padlých má hrob v cizině, někteří na neznámém místě. V třicátých letech byla do nově postaveného kostela umístěna pamětní deska s neúplným seznamem padlých. Divně působí nadpis nad seznamem, kdy padlí naši spoluobčané jsou nazýváni jako hrdinové, kdy snad měli být nazváni jako oběti. Až v letošním roce, po sto letech, se konečně uveřejnila jména všech na památníku obětem II. světové války. Jsou zde uvedena

i jména legionářů, kteří se účastnili bojů na straně spojenců.

A ještě dvě zajímavosti z roku 1918. V rodině učitele Lukla, který učil na místní škole, se narodil syn Josef, který dlouhé roky působil v Kyjově jako veterinář a je dědečkem současného starosty Kyjova, Františka Lukla. Druhou událost řešila policie, kdy byl tehdejší starosta Karel Mastný zastřelen místním občanem Bohumilem Sklenářem. Výsledek vyšetřování vyšel tak trochu do ztracena. Rok 1918 byl pro mnohé věřící reformovaných křesťanských církví přelomový v tom, že dvě odnože evangelických církví se spojily a vznikla Českobratrská evangelická církev s farním úřadem v Kloboukách.

1928 - Po roční stavbě by v naší obci vysvěcen brněnským biskupem Josefem Kupkou katolický kostel zasvěcený památce sv. Martina a sv. Cyrila a Metodějovi. Stejně jako evangelickou modlitebnu si věřící postavili sami, jen ze sbírek, bez dotací ze strany církve či státu. Letošních oslav 90 výročí vysvěcení kostela se zúčastnil i emeritní žarošický farář, nynější opat kláštera ve Staré Říši, kdy připomněl potíže při stavbě kostela i obětavost dárců. Náklady na stavbu kostela dosáhly téměř 6.000.000 Kč, dluhy pak věřící spláceli ještě mnohá léta.

1938-1939 - rok rozpadu Československé republiky a vzniku Protektorátu proběhl v obci bez větších akcí. Za zmínku stojí nucený odchod z obce starosty a učitele Lojky, takto legionáře z I. světové války i dalšího starosty Dobeše. Židovské rodiny v obci zanechaly vše a nakvap opustily území, kde by je čekal krutý osud.

1948 - Po polosvobodných volbách v roce 1946, které vyhrála Komunistická strana, dovršila v r. 1948 své vítězství únorovým pučem. V obci se ještě neznárodněovalo, byl jen funkce akčním výborem zbaven zvolený starosta Šteřtík. Předsedové MNV se ve vedení obce rychle střídali. Snad za znamenání stojí uvedení do provozu továrny na textilní výrobky "Šohaj" v začátku padesátých let.

1968 - události ze srpna roku 1968 si již mnozí z nás pamatují. Důsledky těch událostí i další z dob nazvané normalizace nás pronásledují a budou pronásledovat snad i příští generace. I když v roce 1988 se již režim začínal hroutit a posléze došlo ke klidnému předání moci, škody na morálce a chování se před námi valí jako balvan.

A poslední rok - **2018**, který právě uplynul sice žádnou výraznou událostí zatím nepřinesl, ale mnohdy i z nepatrných událostí se mohou stát velké věci.

Josef Puk, kronikář

Ještě k osmičkovým rokům

Možná nejsem sám, kterého rozčiluje při každé návštěvě pohostinství hlasitě puštěná hudební produkce, včetně hlučné obrazovky, kterou musíme překřikovat a na naši prosbu o ztlumení zvuku, je většinou reagoováno pozdvižením obočí personálu s tím, že to nikomu nevadí. Stejně je to i v obchodních domech, kde kromě nesrozumitelných služebních hlášení, slyšíme od října vánoční koledy, od ledna skladby velikonoční, k vzteku nemalé části nakupujících.

Jedna z takto prezentovaných písniček hraje v četnosti prim. Někdy ji hrají jako ukolébavku, někdy při pohřbech, ale většina lidí po roce 1989 ji má spojenou s Vánoci. Letos je to již dvě stě let, co poprvé zazněla na veřejnosti a vžil se pro ni název Tichá noc svatá noc.

Dne 24. prosince roku 1818, když věřící přišli na půlnoční mši v rakouské obci Oberndorf u Salcburku, nebyla Evropa zrovna dobrým místem pro život. Napoleonské války proměnily Evropu ve spoušť: hlad, nemoci, finanční kolapsy, převraty. Do toho výbuch sopky na ostrově Sumbava, který změnil klima na celém světě. Období bylo nazváno Rok bez léta. V těchto nelehkých podmínkách vyrostli i oba autoři zmíněné koledy. Mladý pomocný kněz Josef Mohr

napsal báseň, kterou později předal na svém novém působišti učiteli a varhaníkovi Franz Gruberovi s prosbou o zhudebnění. Autoři pak společně svou skladbu představili v kostele sv. Mikuláše, hladovým, chudým a nešťastným lidem právě na Štědrý večer a jejím prostřednictvím dali lidem naději a víru na lepší časy. A tak jako vždy se okolo známých lidí i jejich skutků vytvoří legendy a pověsti, stalo se tak i tomto případě. Skutečností je, že autor básně, pomocný kaplan Mohr, se narodil v Salcburku a kmotrem mu byl poslední salcburský kat. Ten si ke svému katovskému služnému přivydělával jako kmotr dětí nesezdaných rodičů. Jako kněz měl neustálé konflikty se svými nadřízenými, světskými i církevními, když se spíše než o vlastní blaho staral o to, jak pomoci chudým lidem a o jejich vzdělání. Po smrti po něm zůstala jen kytara, se kterou doprovázel první uvedení koledy Tichá noc. Druhý z autorů Franz Gruber, učitel a varhaník byl vyučený tkadlec, s pohnutým osobním životem. Když nastoupil na své první místo, oženil se s vdovou po svém předchůdci, aby získal služební školní byt. Po smrti první manželky si vzal svou bývalou žačku, s kterou měl 10 dětí a po její smrti se do roku oženil s další místní vdovou.

Píseň se postupně šířila nejen po císařství rakouském, ale po celé Evropě byla známá i v zámoří. Mezi výmysly a legendy patří tvrzení, že původ kytarového doprovodu při jejím prvním uvedení vznikl tak, že byly nefunkční varhany, které měly měchy rozežrané od myší. Další výmysl byl v osobě skladatele. Píseň byla přisuzována známému skladateli Haydnovi, ten však byl již dávno mrtvý. I to, že koleda vznikla na severoamerických pláních jako lidová píseň, není pravdou. Pravdou však je, že o sto let později 24. prosince v roce 1914 při válečném běsnění ve Francii, kdy se začaly objevovat v rodinách zprávy o smrti jejich drahých, se na obou nepřátelských zákopech objevily na znamení míru vánoční stromky. Na téměř padesátikilometrovém úseku fronty byla zastavena střelba a kromě jiných zazněla z úst těch nejobožejších vojáků koleda Tichá noc, svatá noc. Notový zápis koledy i pozdější nahrávka se stala světovým bestsellerem. I když obchodníci, kteří se nás snaží co nejvíce oškubat v období předvánočním, využívají k tomu právě tuto koledu, nemožou nám vzít víru a naději v lepší časy pro nás i naše potomky.

Josef Puk

Rychlostní závody automobilů

Na silnici č. 419 směrem k obci Čejč již mnohá léta probíhají rychlostní závody automobilů do vrchu s názvem Slováký kopec. Trať o délce přes 2 km a s výškovým převýšením téměř 100 m i letos byla svědkem dvou závodů - rychlostní a autoslalomu. Historie

závodů spadá do šedesátých let minulého století, kdy Svazarmovský oddíl Hovorany pořádal na této trati několik závodů. Pořadatelství posléze převzal Autoklub Kyjov, kdy zejména zapálený závodník Stanislav Firtl pozvedl úroveň závodů. Na jeho počest se

Připomínka nešťastné události

letos odjezdil již VIII. ročník memoriálu Stanislava Firtla a celkově již 20. ročník závodů. Letošní závod byl spojen s připomínkou tragické smrti řidiče doprovodného nákladního automobilu, v roce 2017, kdy ho po cestě ze Šumperka zastihla smrt u ubytovacího zařízení obecního statku, kde jsou nyní účastníci ubytováni. Na svahu u silnice mu byl odhalen malý pomník s jeho jménem a narozením.

Josef Puk

Na stupně vítězů se dostanou i děvčata

Něco málo o legionářích

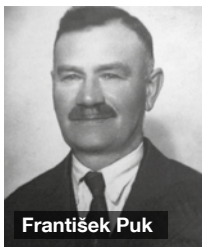
V Čechách je poměrně silně rozšířený názor, že český národ v minulosti byl vítězný na všech frontách. I když vojenské vítězství je už minulostí několikasetletou. Traduje se názor, že malá přestřelka u Zborova, činnost Masaryka, Beneše a Štefánika, existence zahraničních legií, spolu s velkým odporem Čechů proti monarchii, zbořila Rakousko-Uherskou říši a pomohla nám od čtyřsetleté poroby od Habsburků. Stejně tak vznik srpnové povstání ve Slovenském státě mělo velký vliv na porážku hitlerovského Německa a přiřadilo ČSR k vítězným protihitlerovským státům.

Samozřejmě nelze v žádném případě upírat legionářům i všem, kteří za ideu samostatného státu přinesli mnohdy obět nejvyšší a jejich památku si budeme připomínat s veškerou úctou.

Téměř v každé vesnici stojí pomník padlým vojínům. Zde v Násedlovicích je pamětní deska, která je umístěna v místním kostele. Seznam obětí není však úplný, schází zde padlí evangelického vyznání.

Za 1. světové války z Násedlovicích padlo na všech frontách 36 vojínů, nejmladšímu bylo 18 roků, nejstaršímu 41 let. Zajetí a přeběhnutí vojínů a důstojníků postupně vytvářeli legionářskou armádu na italské, francouzské a ruské frontě. Celkem v legiích bylo zapojeno 12 účastníků, převážně na východní frontě.

František Puk

Mezi legionáři byl i můj praprastrýc František Puk. Narodil se v Násedlovicích v roce 1881. Jeho matka se jmenovala Františka (rok narození 1849) a otec František (rok narození 1855). S manželkou Annou měli 7 dětí – 4 syny a 3 dcery.

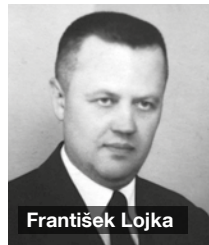
V roce 1914, po vyhlášení I. světové války, nastoupil proti Srbsku na východní frontu. 6. září 1916 byl zajat ruskou armádou a do legií vstoupil 30. června 1917. Byl desátníkem zdravotního oddílu při štábu 2. divize. Po uzavření Brestlitevského míru, kdy Lenin za cenu velkých územních ztrát Ruska, a přerušení bojů, mohl se vrhnout do boje proti svým odpůrcům a zahájit jednu z nejkřutějších občanských válek v his-

torii. Legionářská jednotka se přesunula k transsibiřské magistrále, kde tuto bránila proti bolševickým oddílům. Poslední legionářské oddíly odpluly z Vladivostoku až v roce 1921. Britským parníkem byl přepraven do Evropy, vrátil se do své obce, převzal malé hospodářství po rodičích, zapojil se i do společenského života v obci.

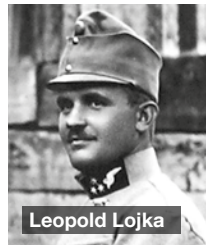
Tehdejší vláda se snažila zvýhodnit účastníky zahraniční armády nabídkou státních služeb či přednostním odkupem zabavených nemovitostí. Tak si rodina mého prastrýce pořídila v roce 1927, na jižním Slovensku v obci Biňa při maďarských hranicích statek. Tam s rodinou hospodařili až do roku 1939, kdy po vzniku Slovenského státu byla většina Čechů ze Slovenska vyhnána. Vrátili se do Násedlovic, bydleli na různých místech, i v deputátních domcích v Janovém Dvoře. Po válce se vrátili na Slovensko na statek v Bini. V roce 1950 při socializaci vesnice jim byl opět statek zabaven i s veškerým majetkem. Vrátili se zpět domů, pracovali v Dubňanech – Jarohněvicích na státním statku. Mezitím si postavili v Násedlovicích rodinný domek č. 319, kde bydlí nyní jeho vnučka. Ke konci života se ještě odstěhoval do Šternberku, kde 5. dubna 1967 ve věku 86 let zemřel. Je pochován v rodinném hrobě v Násedlovicích.

Zajímavosti

František Puk sloužil u zdravotní služby a jako legionář i v neblaze proslulém ruském městě Jekatěrinburg. Odtud byla jeho jednotka odvelena dále na východ. Krátkou dobu před tím, než zde byla na příkaz Lenina vyvražděna celá rodina posledního ruského cara Mikuláše II.

František Lojka

Leopold Lojka

Část služby v legiích prožil s dalším legionářem z Násedlovic a to Františkem Lojkou. Ten sice z Násedlovic nepocházel, (narodil se ve Volfřívově), od mládí u nás učil na místní škole, založil zde rodinu.

Prožil zde i rodinnou tragedii rodinnou tragedii, kdy jim zemřela malá dcerka.

Po návratu z války byl jmenován řídícím učitelem, a byl i zvolen starostou obce. Po vzniku protektorátu Čechy a Morava byl odvolán z funkce starosty i řídícího učitele

a přinucen k odchodu z obce. V legiích dosáhl hodnosti kapitána a za účast v bojích byl odměněn vysokými vojenskými medailami, jak ze strany Ruska, tak ze strany ČSR. Svěho času zažil pozornosti tisku jeho údajně příbuzný – Leopold Lojka, který byl u vzniku I. světové války. Jako řidič automobilu vezl následníka trůnu rakouského, při atentátu na Františka Ferdinanda D'Este s manželkou na návštěvě v Sarajevu v červnu 1914.

Všichni účastníci Velké války, jak byla zpočátku nazývána I. světové války, již odpočívají na hřbitovech, či jen ve společných hrobech. Málokdo tehdy předpokládal, že za dvacet roků svět prožije válku mnohem horší, než byla ta, o které si tak rádi strýci v hospodě, či u holiče vyprávěli. Zcela jistě není celá pravda, že český národ 400 let úpěl pod rakouskou nadvládou a jeho svěbytnost byla potlačována. Vždyť skutečnost, že ústava z roku 1866 se všeobecně považuje za nejpokrokovější a nejliberálnější v celé Evropě.

Je správné, že po 100 letech od skončení války a vzniku Československé republiky jsou, k dosavadním pomníkům připojeny desky se jmény obětí války i těch, kteří se zasloužili o samostatnost našeho státu.

O osud legionářů i padlých se dnes již zajímá jen málo lidí, přesto bych byl rád, pokud ve vaší rodině jsou ještě nějaké živé vzpomínky, rád bych takové informace sepsal pro budoucí generace.

Josef Puk

Významné stromy v obci

Historicky naše obec se jeví jako bezlesá. V obci odjakživa převažovala zemědělská výroba, která měla přednost před méně vyvinutým lesním hospodářstvím. Stromů však bylo v katastru obce vždy dostatek. Málokteré pole nemělo vysazený strom, meze, cesty potoky i silnice lemovaly stro- mořadí. Změna nastala v padesátých letech po vzniku jednotných zemědělských družstev. To co sedláci věděli již po mnoho generací, že stromy nejsou jen pro úkryt před pálicím slunkem, ale jsou nepostradatelnou částí krajiny a garantem úrodnosti se zárukou do budoucnosti pro jejich nástupce. Věděli i to, že meze cesty, remízky chrání krajinu před devastací ornice, v jaké se nyní většina polí nachází. Toto zakladatelé JZD vědět ani nemohli, o hospodaření neměli ani páru, plnili jen stranické úkoly, jejichž hořké plody dnes sklízíme, a jak se zdá jsme nepočítelní. A tak stále platí úsloví, že největší nepřítel velkozemědělce, skrze které je nutno žádat o dotace, jsou jaro, léto, podzim, zima a solitérní strom. Naše obec na tom snad není ještě tak zle. Zatím ve středu katastru máme bývalý meruňkový, již neobdělávaný sad, který je útočiš-

Místo smrti Jana Kozumplíka

těm zvěře, zvířat i hmyzu. Okolí rybníka je podobný kousek země, stejně tak přispívá k částečné revitalizaci krajiny remíz na Teláku a další menší neobdělávatelné části katastru. I pětihektarový les v Pažích, téměř dvouhektarový lesík na karlínských Valech, les ve Vlčkách i ve Staré vsi, snad, pokud vydrží i do budoucnosti oživí krajinu a pomohou k přežití všemu živému a krajina, někdy nazývaná moravské Toskánsko se alespoň nepatrně přiblíží opěvované italskému regionu. Problém v posledních letech nastal s výškou vodní hladiny v rybníku.

Když v roce 1997 firma Večeřa rybník zbudovala, hloubka vodního sloupce u stavidla činila téměř 3 metry. Během 20 let však dno rybníka se zvedlo splavením ornice z okolních polí do té míry, že voda nedosahuje v nejhlubším místě ani 1 metru. Situace se vyhrtila v posledním roce, kdy ryby nasažené do rybníka začaly hynout a musely být odloveny a přemístěny na jiné místo. Stíženostem u nájemce okolních polností na nevhodný způsob obdělávání spojený se splavováním ornice nebyly vyslyšeny. V současné době je rybník bez vody, su-

Místo setkání dvou císařů v Janovém Dvoře

ché je i navazující biocentrum. Plánovaná rekonstrukce a odbahnění rybníka je sice již podána majitelem rybníka, schvalovací a povolovací agenda se rozbíhá jen pomalu, a úřední šiml vesele řehťá dál.

Snad trochu jiná je situace v obci, kde zemědělské motorové pily a buldozery již nemají tu moc. V obci, kromě ovocných stromů byly v minulosti vysazeny i okrasné stromy. Rád bych připomněl alej lip vysazených v roce 1912, při stavbě silnice od nynějších skleníků po státní silnici u hřiště. Lípy byly vysazeny po obou stranách silnice, u hřiště stojí vzácný strom jinanu japonskému, stejně jako u Obecního úřadu. I dobu – rok 1916, kdy byly kolem staré školy vysazeny lípy, známe. Krasopisně tehdejší ředitel školy pan Fiala zároveň připomíná životní výročí císaře. Již o dva roky později týž ředitel popisuje zasazení lípy

svobody při vzniku republiky proti vchodu do školy. Na rozdíl od předcházejících lip se tato nedochovala. Ostatní, i když mnohdy se většinou dochovaly do dnešních dnů, jsou ve zbledovaném stavu, a tak se ze stran mnohých obyvatel jsou vyvíjeny tlaky na jejich vykácení.

Za zmínku stojí i lípy, vysazené při stavbě císařské silnice z Holubic na Slovensko. Pod těmito lípami, v tehdy ještě neexistujícím Janovém Dvoře, vyjednali Napoleon s císařem Františkem příměří po bitvě u Slavkova. Nynější lípa u prodejny stavebnin paní Sovové byla zasazena až po I. světové válce.

Jako zajímavost bych uvedl tragedii z roku 1934, kdy se před bouřkou ukryl místní obyvatel Jan Kozumplík, pod starou lipou u silnice k Janovému Dvoře. Měl se 5. srpna ženit a jel na faru do Žarošic. Blesk, který uhořel do stromu, ho zabil a tak místo svatby měl pohřeb. Tato lípa stále žije jako svědek dávných časů.

Lípa svobody z roku 1918, stejně jako lípa svobody zasazená u školy v roce 1968 se nedochovaly, máme však v obci dosti těchto symbolů, kdy lípa byla vybrána jako symbol Slovanů. K lípám u obou hřbitovů přibýly, při stavbě parkoviště u katolického hřbitova, platany. Před posledními senátními volbami k nim zasadila senátorka Anička Hubáčková, zastupující náš region, s dětmi MŠ morušu.

Jihomoravský kraj zafinancoval vysazení 100 lip vybraným obcím v kraji. Jednou z nich je i naše obec. Při příležitosti 100. výročí vzniku republiky, v předvečer říjnového lampionového průvodu, se na parkovišti u hřbitova sešli občané naší obce a spolu s oběma dětskými soubory byla zasazena lípa. Snad vydrží i pro příští generace.

Snad bych připomněl i dvě lípy vysazené v roce 1935 při odhalení pomníku letců, kteří zahynuli při letecké havárii na polním letišti v polní trati Tabulky, u karlovského dvora při vojenských manévrech. V minulosti lípy i pomník podlely nešetnému zacházení při polních pracích tehdejšího JZD. Pomník je nákladem obce opraven a rodina Romana Studýnky zde zasadila dvě mladé lípy, které snad budou připomínkou tragických událostí spojených s následující II. světovou válkou.

Nově zasazené stromy u pomníku letců

Společenské a kulturní akce v II.

Občané a návštěvníci obce mohli v době od 10. do 28. 7. 2018 zhlédnout panely „Obrana hranic Československa v letech 1914–1920“, které byly zapůjčeny Československou obcí legionářskou z Prahy. Tímto jsme se i my zapojili k oslavám 100. výročí vzniku Československého státu a 100. výročí od konce I. světové války. Výstava byla umístěna v zasedací místnosti obecního úřadu a 25. 7. 2018 byla přesunuta do prostor kulturního domu.

Výstava Obrana hranic Československa

16. července obec připravila pro své seniory **zájezd do Lanžhota**. Manželé Osičkoví z Lanžhota připravili výborné pohoštění i kulturní program v podobě písniček, vtipů a vyprávění.

Vesnice roku 2018 – převzetí čestného uznání

I v letošním roce jsme se zapojili do soutěže **Vesnice roku** a 14. 7. 2018 jela paní starostka převzít **čestné uznání za získání zemědělského areálu pro další strategický rozvoj obce** a k tomu dar ve výši 20.000 Kč.

Zájezd důchodců do Lanžhota

pololetí 2018

Slavnostní otevření mateřské školy

Beseda o legionářích

Návštěva hejtmána Jihomoravského kraje

Poutavá přednáška pana Mgr. Františka Trávníčka z Československé obce legionářské na téma **Československé legie 1914–1920** se konala 26. července v galerii obecního úřadu.

Dne 28. července se v naší obci konaly **oslavy vzniku Československé republi-**

ky. V programu vystoupily děti z folklorních souborů Násedlováček a Šohajíček. K tanci i poslechu hrála dechová hudba Šardičanka. V kulturním domě byla připravena i malá ochutnávka vín místních vinařů.

Hejtmán Jihomoravského kraje JUDr.

Bohumil Šimek zavítal do Násedlovic v úterý 28. 8. 2018. Zajímal se o využití finančních prostředků z Jihomoravského kraje. Prohlédl si budovu obecního úřadu, katolický hřbitov, kostel sv. Martina, hasičskou zbrojnicu a i právě rekonstruovanou mateřskou školu.

Dne 1. září byla **slavnostně otevřena nově zrekonstruovaná mateřská škola.** Budova školy byla postavena 1908, kdy musela být rozšířena nedostačující jednopatrová budova obecní školy a v roce 1947 zde začala působit mateřská škola. V současné době má mateřská škola kapacitu 45 dětí.

Společenské a kulturní akce v II.

110. výročí železnice

Dne 2. září se naše obec stala spoluorganizátorem oslav **stodesátého výročí od zahájení provozu na místní trati Ždánice-Čejč**. Pořadatelem oslav byl mikroregion Ždánicko. Pro zájemce byla v kulturním domě postaven model trati Ždánice-Čejč. Mezi kulturním domem a železniční stanicí Uhřetice u Kyjova jezdil historický autobus Praga. Na nádraží byly připraveny atrakce pro celou rodinu (šlapadla, model vlaku, výstava a dárkové předměty).

Dne 30. září jsme si připomenuli **90 let katolického kostela sv. Martina**. Přímou v kostele byly připraveny nástěnky s historickými fotografiemi interiéru kostela a zvonů. Nemohla chybět ani vzpomínka na zemřelé kostelníky pana Františka Marečka a pana Jana Jankůje.

beseda se spisovatelkou Lucíí Hlavinkovou

Dne 5. října se konala v místní knihovně **podzimní dílnička**. Děti si pod vedením paní knihovnice Magdalény Damborské vyráběly kočky a z vřesu strašidýlka. Ti nejmenší si vystříhovali dýně a lepili je na špejle.

Dne 16. října proběhla v knihovně **beseda se spisovatelkou Lucíí Hlavinkovou** na téma „Zvířátka kolem nás“. Besedy se

zúčastnily děti z mateřské školy, které si paní spisovatelka moc chválila. Povídaly si spolu o pejscích. Zrovna tento den byla nalezena v naší obci fena stafordšírského teriéra, která byla moc hodná a na tuto besedu ji dětem přivedla ukázat paní knihovnice z Hodonína. A pokud se ptáte, jak to nakonec dopadlo s nalezeným pejskem, ráda odpovím. My jsme využili všechny možnosti, jak se dopátrat majitele. Naštěstí byl pejssek

Podzimní dílnička v knihovně

pololetí 2018

očipován. Zjistili jsme, že pochází z Polska a přes facebook jsme rozjeli pátrání. Díky hodným lidem, jsme se přes paní z Rakouska dostali až k majitelce z Polska, která projížděla Českou republikou a tou dobou ještě pobývala v Praze a hned si pro svoji stafordšírku přijela.

Lampionový průvod jsme letos pro děti nachystali v pátek 26. října. Letos byl po jat slavnostně, protože si připomínáme sté výročí vzniku Československé republiky. Všichni jsme se sešli na parkovišti u hřbitova. Celá akce byla zahájena tóny moravské hymny (Moravo, Moravo), krátkým prolovem paní starostky a Československou státní hymnou. Dále následoval kulturní program dětských folklorních souborů Šohajíček a Násedlováček a zasazením lípy svobody. Děti přišly oblečeny do místních

a slovenských krojů. Byla slavnostně představena mapa ke vzniku republiky. Připraveno bylo i malé občerstvení v podobě koláčků. Poté následoval lampionový průvod k obecnímu úřadu, kde si děti opekly špekáčky a byl připraven i čaj a svařák. V galerii obecního úřadu se konala moc poutavá přednáška Doc. PhDr. Jiřího Pernese, Dr. na téma Habsburkové a české země.

Tradiční martinské hody se konaly ve dnech 9.–11. 11. 2018. V neděli 11. lis-

Přednáška Anička v Angole

topadu v 11.11 hodin, kdy před sto lety ve stejný den i hodinu oficiálně skončila první světová válka, si mohli naši občané společně přituknout, zastavit se a popovídat si u skleničky mladého vína u hasičské zbrojnice. Mladá vína posvětil pan farář Pavel Kopeček a paní farářka Jana Gruberová. Malou **ochutnávku vín místních vinařů** připravili členové místní organizace Českého zahrádkářského svazu ve spolupráci s obecním úřadem a Sborem dobrovolných hasičů. Všem za ochotu moc děkujeme.

Anička v Angole byla přednáška o tom, jak holka z Hodonína pomáhala rok v Africe. Poutavé povídání Aničky Ambrozkové z Hodonína, která vyučovala děti v Angole, se konalo v galerii obecního úřadu v neděli 18. listopadu pod patronátem místní organizace KDU-ČSL.

Hana Bravencová

Přednáška o Habsburcích

Svěcení mladých vín

Myslivecký spolek

Dávno pryč jsou doby, kdy na každé vesnici kvetl spolkový a politický život, lidé se sdružovali a podle svých zájmů se i bavili. Dnešní doba má, co se týká volno časových aktivit jiné priority. Již od dětství se stává hlavní hračkou mobilní telefon, brzy následuje počítač se sociálními sítěmi, v dospělosti vede sledování televize a další podobné aktivity. Rovněž cestování ukrajuje nejen čas, ale i peníze, které pak mnohdy scházejí jinde.

A tak není divu, že většina spolků a dalších dobrovolných organizací postupně zaniká z důvodu nezájmu a nedostatku členů. Rovněž zbytečná administrativa vyžadovaná státem jen kvůli využití nadbytečných úředníků odrazuje mnohé od práce. Snad jen většina neziskových organizací prospere z bohatých státních dotací.

A tak v současné době v obci jsou aktivní hasiči, sportovní klub a myslivci. Naštěstí v obci fungují dva dětské národopisné soubory, které zachraňují úroveň společenského života v obci. O kdysi nejpočetnější složce v obci – zahrádkářích, není v současné době moc slyšet.

První letošní společný hon

Místní myslivci si svůj spolek vytvořili již v roce 1933 a od té doby se snaží v rámci možností udržovat spolek v chodu. Je to úkol téměř nesplnitelný, kdy systém nastoleného průmyslového využití přírody zemědělskými oligarchy, většinou bez zemědělského vzdělání a zemědělské minulosti. Hledí jen na výši ročního zisku z většinou z cizích pronajatých pozemků a jejichž hlavní starostí je zabezpečení tučných státních dotací.

Přesto se myslivci snaží alespoň v rámci omezených možností zbylé zvěři v revíru ulehčit podmínky. Poslední roky, i následkem suchého a nadměru teplého počasí,

kteří si budovu pronajímají. Rovněž byla budova zajištěna proti nezvaným návštěvám nenechavců ocelovými okenicemi a dalším zabezpečovacím zařízením.

Je otázkou, kdy si vedení státu uvědomí neudržitelnost takového způsobu nakládání s přírodou, kdy na to zatím doplácí zvěř a zvířata a na pořadu by byli i lidé. Ale i v tomto případě můžeme doufat, že ta pověstná naděje umírá naposledy a lidstvo si uvědomí nebezpečí pro ně samé a zařídí se podle toho.

Za MS Násedlovice Josef Puk

Něco z minulosti:
Počítat se muselo celý den

A že bylo co počítat

I tohle se stávalo na honě

Všimli jsme si

že odborníci, varují před změnami podnebí, působením lidské činnosti. Vyšší

teploty a méně srážek, lákají k trvalému pobytu živočichy, kteří se u nás dosud ne-

vyskytovali a stěhují se k nám z jižnějších a suchých oblastí. Kromě cikády viniční, kudlanky nábožné, se u nás v posledních letech objevuje i největší motýl v Evropě, martináč hrušňový (*Saturnia pyri*), zvaný též paví oko hruškové. Tento noční motýl žije v okolí vrb, topolů a hlavně v blízkosti ovocných stromů. U nás se již několik let vyskytuje v areálu nevyužívaného meruňkového sadu. Všichni tito přistěhovalci z jižní Evropy jsou vzácní, neškodní pro přírodu a zákonem chránění. Fotografie pochází z loňského roku, 100 metrů od myslivny.

Martináč hrušňový. Foto: Jana Večeřová

Kukla martináče hrušňového

Josef Puk

TJ Moravia Násedlovice, z.s.

Ostatky

V letošním roce jsme si připomněli 85. výročí založení naší tělovýchovné jednoty. Výbor pracuje pod vedením předsedy Miloše Dobeše ve stejném složení jako v předšlém roce.

Již v polovině ledna byl zahájen trénink na nadcházející sezonu. Muži trénovali v domácích podmínkách a žáci využívali tělocvičnu ZŠ V Žarošicích.

V průběhu zimní přípravy jsme neopomněli v sobotu 10. února na tradiční ostatkovou pochůzku po obci za doprovodu harmonikáře Jary Navrátila a večerní taneční zábavu na kulturním domě. Ještě jednou díky Jarovi za ochotu s námi obejít celou obec a dále také moc děkujeme všem, co nám přispěli do tomboly večerní zábavy.

Hned po ostatkové zábavě, v neděli 11.

února jsme svolali výroční schůzi na kulturní dům v Násedlovicích.

A dále jsme se už věnovali fotbalu. Jarní část soutěže jsme zahájili po sérii tří přátelských utkání 31. března doma vítězstvím s Rohatcem B 2:0. Žáci pak za týden doma porazili Nesyt Hodonín 3:1. Sezónu 2017/2018 jsme zakončili doma prohrou s B týmem Vacenovic 0:2. Žáci zvítězili v Dambořicích 9:2. Celkově muži skončili na 3. místě s bilancí: 12 výher, 5 remíz a 5 proher s 41 body a při skóre 48:31. Žáci skončili na 7. místě s bilancí: 6 výher, 1 remíza a 11 prohraných utkání s 19 body a skóre 42:75.

Jak je již zvykem, tak během letní přestávky jsme 30. června uspořádali v areálu za KD Letní noc s DJ Radůzem & DJ Michalem.

Ale zkrájí července jsme opět museli začít s tréninkem, protože podzimní část soutěže začala pro muže již 10. srpna. Nebyl to dobrý začátek, protože jsme prohráli v Hodoníně s nově založeným B týmem FK Hodonín 5:1. Na závěr jsme vyhráli 2:0 ve Vlkovi a v polovině soutěže držíme druhé místo s 25 body, jen 4 body za prvním FK Hodonín B. Žáci zahájili soutěž až 25. srpna, a to prohrou 9:0 ve Svatobořicích. I přes velkou snahu však po celý podzim nedokázali získat ani bod a proto se krčí na posledním místě tabulky. Nicméně chuť do fotbalu je neopouští a věříme, že na jaře nějaký bodík „urvou“.

Na konci října byla za přispění sponzorů zakoupena informační světelná tabule. Na poslední zápas jsme ji nestihli zabudovat, ale na jarní utkání již bude připravena informovat diváky o skóre a čase utkání. Všem, kteří na tuto investici přispěli, patří velký dík.

Výbor TJ Moravia Násedlovice děkuje všem, kteří se zapojili do práce v klubu a pomáhali v zajištění sportovních a kulturních akcí. Velký dík patří Věrkovi Svobodovi za sadu dresů pro žáky a míče a Františkově Blahutkovi za sadu dresů pro muže. Dále všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a štěstí v novém roce a těšíme se na vaši přízeň a povzbuzování na utkáních v roce 2019.

Richard Dobeš

Žáci

Muži

Český svaz včelařů Žarošice

Opět uplynul rok a je tu čas bilancování uplynulé sezóny. Neustálé střídání teplot v letošním jaru udělalo problémy i včelám. Třikrát se oteplilo a zase přišly mrazíky a ochlazení. Včely jsou od přírody navyklé s příchodem jara a oteplením začít plodovat a připravovat nové včelstvo na novou sezónu. V letošním jaru včelstva několikrát začala plodovat a s ochlazením tento plod zase likvidovala, protože musí vyjít se zásobou pylu do doby, než bude v přírodě dostatek pylu, který potřebují pro svůj rozvoj. Tyto neustálé změny včely dost vyčerpaly a jejich vývoj byl dost opožděný. Pak přišlo teplé a velice krátké jaro, kdy téměř všechno rozkvetlo naráz a včelstva nebyla v dostatečné síle. Pak přišlo zrovna léto s vysokými teplotami. Byly obavy, že v letošním roce budou včelstva rojit ve velkých počtech, protože v době, kdy se dostaly do produkční síly, kvetly již jen lípy a navíc byly vysoké teploty, při kterých vysychá z květů nektar a ustává snůška. Včelstva nás ale překvapila. Vyhodnotila klimatické podmínky a asi usoudila, že rozmnožovat se rojením v takových podmínkách by pro ně nebylo asi dobré a u většiny včelařů se nevyrojilo ani jedno včelstvo, což nás dost překvapilo. Opět se ukázalo, že každý rok je ve vývoji včelstev jiný a včelstva reagují jinak, než

jak předpokládá včelař, jak se bude situace vyvíjet, aby se na ni mohl připravit. Letošní jarní snůška probíhala dost chaoticky, kdy kvetly ovocné stromy, do toho řepka a téměř současně i akáty. Tyto jarní medy jsou promíchány jeden druh do druhého. Med se dá vytáčet až z nektaru včely odpaří vodu a přidají do něj své enzymy, které mají. Vytvoří tak med a když jeho obsah vody nepřesahuje 19%, pak je jistota, že med nezksaví. Pak už je jen na včelařovi, aby hodnotil situaci a pokusil se jednotlivé druhy medů od sebe oddělit včasným vytočením medu. Na jednodruhové medy má vliv i konstrukce úlů, který včelař používá. Od obce Žarošice jsme dostali finanční příspěvek 25 000 Kč, od obce Uhřice 10 000 Kč. Obec Násedlovice financuje provoz včelařského domu, kde je i včelařský kroužek pod vedením pana Romana Švábíka. Od sklárny Kyjov jsme získali částku 10 000 Kč pro včelařský kroužek.

Byl zakoupen prosklený pozorovací úl, který slouží na prezentaci při různých soutěžích včelařského kroužku. Byly zakoupeny dvojce včelstva, které budou ve včelařském domě pro děti z včelařského kroužku, aby s nimi mohly samy pracovat a pozorovat vývoj včel po celý rok. Dále bude pořízeno jednotné oblečení, které bude prezentovat včelařský kroužek a další propagační materiál. V letošním roce se nám podařilo získat ještě dotaci od Jihomoravského kraje ve výši 30 000 Kč na výsadbu stromů a keřů. Tato částka byla stejnoměrně rozdělena mezi obce Žarošice, Uhřice a Násedlovice. Výsadba se uskutečnila v podzimních měsících. V letošním roce se uskutečnily dvě přednášky. Probíhá léčení včelstev. Přihlásila se nám nová včelařka paní Holušová z Uhřic. Máme 27 členů. Zazimováno bylo 288 včelstev.

Miroslav Brychta, jednatel

Výsadba medonosných dřevin

V březnu roku 2018 ZO ČSV Žarošice po domluvě se zástupci obcí Žarošice, Násedlovice a Uhřice zažádala v rámci dotačního programu Podpora včelařství v Jihomoravském kraji pro rok 2018 o dotaci na Podporu výsadby medonosných rostlin a dřevin. Dotační program byl vyhlášen krajským úřadem Jihomoravského kraje. Dotace, která byla podmíněna výsadbou

dřevin a rostlin na obecních pozemcích, byla získána v plné výši 30 000 Kč. Tato částka, která tvořila 90% celkové výše nákladů na výsadbu medonosných dřevin, byla rozdělena rovným dílem na nákup medonosných dřevin do obcí Žarošice, Násedlovice a Uhřice, na jejichž katastrech se nachází většina včelstev včelařského spolku. Zbytek částky uhradily společně jednotlivé obce, které na tuto akci darovaly každá 1 000 Kč a včelařský spolek.

S výběrem dřevin byla spolku a obcím velice nápomocná ing. Kateřina Holušová, PhD., z jejíhož odborně vypracovaného seznamu vybrali zástupci obcí Násedlovice a Uhřice vhodné dřeviny pro zajištění celoroční pastvy pro včely. Výběr vhodných dřevin pro výsadbu v Žaro-

šicích si vzal na starost ing. Jozef Kasala, který navíc zajistil sponzorsky nejen dovoz dřevin, ale také kůly pro uvázání stromků, nátěr proti okusu zvěří a ochranné pletivo.

Výsadba, nátěr dřevin, uvázování stromků a ochranných pletiv byly v Násedlovicích zajištěny ve spolupráci zástupců obce, členů včelařského spolku i členů včelařského kroužku mládeže. Celkem bylo vysázeno přes 140 medonosných stromů a přes 270 keřů. V Násedlovicích bylo vysázeno 75 stromů a 8 keřů. Přes polovinu těchto stromů tvoří ovocné stromy vysázené v okolí čističky odpadních vod, dále byly stromy a keře vysázené v okolí Včelařského domu, dětského hřiště, kostela, evangelického hřbitova a parkoviště.

Doufám, že se v příštím roce podaří opět dotaci získat a ve spolupráci s obcemi pokračovat ve výsadbě zeleně, což nebude mít pozitivní dopad pouze na včely, ale dojde také ke zlepšení životních podmínek v obci.

Všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu celé akce výsadby stromů, děkuje výbor ZO ČSV Žarošice a zástupci jednotlivých obcí.

Roman Švábík

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti

50

Tomáš Novotný
Antonín Svatoš
Josef Pilát

60

Miroslava Hanák
Miloš Butora
Jaroslav Koukal
Václav Urbánek

70

Jeroným Střeštík
Zdenka Světníčková
Emília Urbančoková

75

Marie Hromková

80

Marie Horáková
Růžena Dobešová
Tomáš Mokry

85

František Panáček

95

Josefa Švaňhalová

Narození

Tereza Šedivá, dcera Kateřiny Martanové a Michala Šedivého

Nikola Hlaváčková, dcera Veroniky Peterkové a Jana Hlaváčka

Rozloučili jsme se

Josef Janásek	č. 129
Jan Jankůj	č. 302
Milan Dobeš	č. 278
Bronislava Svobodová	č. 114
František Hromek	č. 228
Josefa Fronková	č. 340

Diamantová svatba manželů Elišky a Eduarda Flodrových

Diamantová svatba manželů Boženy a Václava Poláčkových

Jubilantka Růžena Dobešová

Jubilantka Josefa Švaňhalová

Novomanželé Agáta a Jan Zušicovi

Jubilant Tomáš Mokry

Všem uvedeným k jejich jubileu přejeme pevné zdraví, štěstí, osobní pohodu a neustálý důvod k úsměvu.

Kdo z občanů si v budoucnu nepřije být v této rubrice zveřejňován, ať na tuto skutečnost upozorní obecní úřad. Děkujeme.

Martinské hody – uctění památky padlých spoluobčanů v obou světových válkách

Martinské hody – svěcení mladých vín

*I z kamení,
které ti někdo nahrnul do cesty,
můžeš postavit katedrálu.*

Viktor Frankl

